ΣΦΑΙΡΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ ΦΥΛΛΟΥ 347

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 7

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤΩΝ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 1.50

ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1925

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἐσωτερικοῦ, ἐτησία δραχ. 50
Ἐξωτερικοῦ 1 Λίρα Ἀγγλίας

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

ΕΙΜΗ ΤΗΝ 8ΗΝ ΜΕΛΙΔΑ

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. — Ἐσεῖς λοιπόν, κυρία, μ' αὐτὴν ἐδῶ τὴ φρατζόλα ἐβάλατε φωτιὰ στὸ γραφεῖο τοῦ Σουλτάνου! Τώρα θὰ σᾶς... φάω καὶ τῆς δυό.

ΤΟ ΚΟΛΗΤΗΡΙ. — Πατέλα, φᾶε ἐσὺ τὴν κυλία, νὰ φάω ἐγὼ τὴ φατζόλα.

ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΜΙΣΔΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

ΠΕΡΙ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ

Εἶναι δυνατὴ ἡ παράτασις τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἀποφυγὴ τοῦ γήρατος ; Ὄνειρον ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ὅλων... τῶν γερόντων ! Ποῖος γέρων, εἰς τὴν ὀξύτητα ρευματικῶν πόνων ἢ εἰς τὴν θέαν ὡραίας τινὸς Μαργαρίτας, δὲν ἐζήλευσε τὴν τύχην τοῦ Φάουστ καὶ δὲν κατηράσθη τὴν ἀνικανότητα τῆς Ἐπιστήμης ; Πάντοτε το σκληρὸν αὐτὸ πρόβλημα ἐτέθη πρὸ τῆς Ἐπιστήμης, ἀλλὰ κυρίως μόνον οἱ σοφοὶ τοῦ Μεσαίωνος κατέγειναν ἐπιμονώτερον εἰς τὴν ἀνακάλυψιν φίλτρου τινὸς αἰωνίας νεότητος. Δυστυχῶς ἡ Ἐπιστήμη, ὅσον περισσότερον φωτίζεται καὶ προβαίνει ἐπὶ θετικωτέρου ἐδάφους γνώσεων τῶν βιολογικῶν νόμων, τοσον ἐγκαταλείπει τὰς πρὸς λύσιν τοῦ σκληροῦ προβλήματος ἐρεύνας της.

Τελευταίως ὁ πολὺς δόκτωρ Metchnicoff, μετὰ μακρὰς μελέτας, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ γῆρας ὀφείλεται εἰς βραδεῖαν δηλητηρίασιν, προκαλουμένην ἐκ τῶν ἐκκρίσεων εἰδικῶν τινῶν μικροβίων τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος.

Ἀλλ' ἂν ἡ Ἐπιστήμη δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ τὸ φίλτρον τῆς αἰωνίας νεότητος ἢ ἄλλο τι μέσον, τὸ ὁποῖον ὡς διὰ μαγείας ν' ἀναστήσῃ τὸ ἐκ τοῦ χρόνου φθαρὲν σῶμα μας, ἔκαμεν, ἐν τούτοις, τοιαύτας ἀνακαλύψεις εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἀφορμῶν τῆς διαδόσεως τῶν μολυσματικῶν νόσων καὶ ἔφεψε τόσον τέλεια προφυλακτικὰ κατ' αὐτῶν μέσα, ὥστε ἠδυνήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ν' αὐξήσῃ τὸν μέσον ὅρον τῆς διαρκείας τῆς ζωῆς.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι αἱ μολυσματικαὶ νόσοι, καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν φονεύουν, ἐξασθενοῦν τὴν ἀντοχὴν τοῦ ὀργανισμοῦ, ἐλαττώνουν τὴν ἀμυντικήν του δύναμιν καὶ τὸν καθιστοῦν εὔκολον λείαν ἄλλων νοσηρῶν προσβολῶν. Καὶ ἀληθῶς, διὰ τὴν ἀσθένειαν ἀφίνουν ζῶν τῆς διαβάσεώς των ἐπὶ τῶν ὀργάνων μας. Παρατηρήσατε πῶς εἰς ἁπλοῦς δοθιὴν (καλόγηρος) ἀφίνει ἐνεξάλειπτον οὐλὴν ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος, ἀποδεῖξις ὅτι, ἐπὶ τοῦ τοῦ ἅπαξ προσβληθέντος αὐτοῦ σημείου, τὸ δέρμα ἔχασε τὴν ζωτικότητά του, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὀργάνων, ὅταν ἐν ἐξ αὐτῶν προσβληθῇ, χρειάζεται κατόπιν χρόνια ὁλόκληρα διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἐντελῶς εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν, πολλάκις δὲ δὲν ἐπανέρχεται, ἀλλὰ μένει καθ' ὅλην τὴν ζωὴν ἐλαττωματικόν, εὐπρόσβλητον, μία βρογχίτις π.χ. μᾶς προδιαθέτει εἰς συχνὰς βρογχικὰς προσβολὰς κ.τ.λ.

Πολλάκις ἄνθρωποι ὡρίμου πως ἡλικίας, κατόπιν μιᾶς σοβαρᾶς γρίππης, φαίνονται ὡς νὰ ἐγήρασαν ἀποτόμως κατὰ 10 ἔτη, κυρτοῦνται, γίνονται ἀδύνατοι καὶ ἰσχνοί, χωρὶς νὰ δύνανται ν' ἀνεύρουν τὴν προτέραν ζωτικότητά των.

Ἡ Ἐπιστήμη λοιπόν, παρέχουσα εἰς ἡμᾶς τὰ μέσα ν' ἀποφεύγωμεν τὰς διαφόρους νοσηρὰς προσβολάς, μᾶς παρέχει κατ' οὐσίαν τὰ μέσα τῆς μακροβιότητος.

Ὁ δόκτωρ Legrand, εἰς ἀξιόλογον περὶ μακροβιότητος μονογραφίαν, ἀποδεικνύει διὰ τῆς στατιστικῆς, ὅτι οἱ πνευματικῶς ἐργαζόμενοι εἶναι μακροβιώτεροι τῶν σωματικῶς κοπιώντων· ἐκ δὲ τῶν πνευματικῶς ἐργαζομένων, ζῶσι περισσότερον, οἱ ἔχοντες ἥρεμον πνευματικὴν ἐργασίαν καὶ ἰδίᾳ οἱ φιλόσοφοι, οἱ μαθηματικοί, οἱ ἀστρονόμοι, οἱ ἱερεῖς, οἱ δικασταί, οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες κ.τ.λ., ἀναφέρει δὲ τοὺς Cassini, Newton, Berthelot, Buffon, Virchow, Bismark, Gladstone, Moltke, Tennyson, Kant, Spenser, Littré, οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον μεταξὺ τοῦ 80 100 ἔτους. Ἕκαστος δ' ἐξ αὐτῶν εἶχε καὶ ἰδίαν συνταγὴν μακροβιότητος, π. χ. ἡ συνταγὴ τοῦ Γλάδστωνος ἦτο ἡ καλὴ τῶν τροφῶν μάσησις, τοῦ Βίσμαρκ τὸ καθημερινὸν ψυχρὸν λουτρόν, τοῦ Μόλτκε ἡ ἄσκησις καὶ ὁ περίπατος, τοῦ Τέννυσον ἡ αἰσιοδοξία κ.τ.λ.

Ἐν τούτοις ἓν εἶναι βέβαιον, ὅτι ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος νὰ μείνῃ τις νέος ἢ τοὐλάχιστον νὰ γηράσῃ, χωρὶς νὰ ἐκπέσῃ πολύ, εἶναι νὰ διατηρῇ τὴν ὑγείαν του. Ἀλλὰ δέον νὰ φροντίζῃ περὶ τούτου ἐνωρίς. ἐκ τῆς νεανικῆς του ἡλικίας «Τοῦ φρονίμου τὰ ποιδιὰ πρὶν πειράσουν μαγειρεύουν» εἶναι σοφὴ συμβουλή, πρὸ πάντων εἰς το κεφάλαιον τῆς ὑγείας, διότι ὅταν ἡ ὑγεία κλονισθῇ ἐκ τοῦ ἀτάκτου βίου, εἰς μάτην θὰ ζητήσωμεν τὴν ἐπανόρθωσιν εἰς ἀμφιβόλου ἢ ἀνεπαρκοῦς ἀποτελεσματικότητος φάρμακα. Ἡ μεγαλυτέρα προσπάθεια σήμερον τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης εἶναι, ὄχι πῶς νὰ θεραπεύῃ, ἀλλὰ πῶς νὰ προλαμβάνῃ τὰς ἀσθενείας[1].

Προφυλαχθῆτε λοιπὸν ἀπὸ τὰς ἀσθενείας, αἵτινες ἐλαττώνουν τὴν ζωτικότητα το ὀργανισμοῦ καὶ ἐπισπεύδουν τὸ γῆρας

Ἀποφεύγετε τὰς ἀταχρήσεις τῶν τροφῶν, χωρὶς νὰ στερηθῆτε τίποτε· ἡ πολυφαγία εἶναι πολυειδῶς ἐπιβλαβής, «παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νοῦν».

Ἀποφεύγετε τὴν ἐν βίᾳ, συγκινήσει καὶ νευρικότητι ἐργασίαν.

Ἐστὲ εὐτυχεῖς καὶ δυστυχεῖς μετὰ μεριότητος πολλοὶ ἄνθρωποι τὴν ἐπιοῦσαν μιᾶς μεγάλης θλίψεως φαίνονται γηράσαντες κατὰ πολλὰ ἔτη· ὅλων σχεδὸν τῶν νευρασθενειῶν ἡ πρώτη αἰτία εἶναι σφοδρὰ θλῖψις ἢ ὑπερκόπωσις πνευματική.

Ἡ λιτότης εἶναι τὸ μυστικὸν τῆς διαρκοῦς νεότητος. Χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψητε λοιπὸν καμμίαν ἀπὸ τὰς συνηθείας, αἵτινες ἀπετέλουν τὴν νεότητά σας,—συνήθειαν τοῦ τρώγειν, τοῦ ἐργάζεσθαι, τοῦ σκέπτεσθαι, τοῦ ἀγαπᾶν — κανονίσατε μίαν ζωὴν ἁπλῆν, λιτήν, ἡ ὁποία, χωρὶς ν' ἀποκλείῃ τὴν εὐζωΐαν. ἀπομακρύνει το περιττὸν καὶ ἐπιβλαβὲς καὶ πιστεύσατε ὅτι, ἐκτὸς περιπτώσεων κληρονομικότητος, τὸ ζήτημα τῆς μακροβιότητος καὶ τοῦ θαλεροῦ γήρατος εἶναι ζήτημα θελήσεως καὶ νοημοσύνης.

Δόκτωρ Toulouge

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ,,

Τὸ γραφεῖον τῆς «Σφαίρας» ἀναλαμβάνει τὴν διαβίβασιν ἐπιστολῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς διάσημον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως νοομάντην καὶ πνευματιστὴν διαμένοντα ἐν Ἀθήναις. Πλῆρες φῶς εἰς δλα τὰ οἰκογενειακὰ μυστήρια.

Πνευματισμός, ὑπνοτισμός, τραπεζάκι.

Ψυχολογία παντὸς ἀιόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος.

Συνενόησις δι' ἀλληλογραφίας. Ἀπαντήσεις ταχεῖαι καὶ ἀκριβεῖς. Πλήρης μυστικότης. Γράψατε: Νοομάντην, γραφεῖα «Σφαίρας», ἐσωκλείοντες δραχμὰς 10 εἰς ἑκάστην ἐπιστολήν.

Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λάβουν ἀπαντήσεις δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς καὶ ὄχι διὰ τῆς στήλης καθίσταται γνωστὸν ὅτι, δέον νὰ ἐσωκλείουν εἰς διπλοῦν τὸ ὁρισθὲν ἀντίτιμον.

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ :

ΖΑΚΕΛΙΝΑΝ : Τὸ μελετώμενον ταξείδιον δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ. Θὰ προαχθῆτε κατόπιν πολλῶν δυσκολιῶν. Θὰ ζήσετε ἀκόμη 44 ἔτη. Γάμον διαβλέπω εὐτυχῆ, ἀλλ' ὄχι πολὺ σύντομον. Γάμος ἐκ συνοικεσίου. Αἱ ἄλλαι ἐρωτήσεις σας ὀλίγον κωμικαί.

ΑΛΦΑ ΠΙ : Ἐργάζεσθε κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐδοκιμήσετε. Θὰ ζήσετε ἀκόμη 29 ἔτη. Γάμον δὲν διαβλέπω. Τὸ μέλλον σας πλῆρες οἰκογενειακῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ὀπογονητύσεων. Δὲν θὰ ταξειδεύσετε. Κάποιος γάμος μέσα εἰς τὴν οἰκογένειάν σας, ὄχι ὅμως μὲ εὐνοϊκὰς συνεπε ας. Αἱ μετὰ τῆς μελαχροινῆς σχέσεις σας οὐδὲν ἀποτέλεσμα εὐχάριστον θὰ ἔχουν. Ταχέως θὰ διακοποῦν. Ἡ ἔκβασις τῆς δίκης ἐναντίον σας.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΚΑΡΔΙΑΣ : Τὸ μέλλον σας πλῆρες ἀνησυχιῶν. Κανένα ἀπὸ τὰ μεγάλα σας ὄνειρα δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ. Ἡ κοκή μοῖρα εἶναι ἀδυσώπητος δ' ὑμᾶς. Αἱ χρηματικαὶ διαφοραί σας δὲν θὰ ἐξομαλυνθοῦν. Ἡ ἀσθένειά σας εἶναι ἀνίατος. Σᾶς συνιστῶ ν' ἀποφεύγετε ὅσον δύνασθε τὰς μεγάλας ἐρωτικὰς συγκινήσεις. Τὰ νεῦρα σας εὑρίσκονται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν καὶ ἀνάγκη ἐπείγουσα νὰ ὑποβληθῆτε εἰς τὴν κατάλληλον θεραπείαν.

ΦΡΥΝΗΝ, Πάτρας : Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου σᾶς βασανίζει τρομερά. Δὲν δύνασθε νὰ ζήσετε χωρὶς αὐτόν. Διατί δὲν εἶσθε εἰλικρινεστέρα ; Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος οὐδέποτε σᾶς ἠγάπησε Ἡ συμπαθητικὴ μορφή σας τὸν ἔκαμε νὰ σᾶς ποθήσῃ, οὐδέποτε ὅμως ἐσκέφθη νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν πόθον του διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ. Πολλοὶ καὶ μεγάλαι ἐρωτικαὶ περιπέτειαι ἐκλόνισαν τὸ ἠθικόν σας μέχρι βαθμοῦ ἐπικινδύνου. Σᾶς συνιστῶ μεγάλην ἠρεμίαν, τὴν ὁποίαν θὰ εὕρητε μακρὰν τῆς κοινωνικῆς τύρβης καὶ τῶν ἐρωτικῶν περιπετειῶν. Ἡ ψυχή σας ὑποφέρει τρομερά. Φροντίσατε πρῶτον διὰ τὴν θεραπείαν της καὶ κατόπιν βλέπομεν διὰ τὸν γάμον.

ΕΡΜΙΟΝΗΝ, Πατρας : Ταξειδεύσατε, ταξειδεύσατε ταχέως εἰς μέρος τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς ὁρίσῃ ὁ ἰατρός σας. Ἡ ζωή σας κινδυνεύει. Φροντίσατε, πρὸ παντὸς διὰ τὴν ζωήν σας. Πραγματικῶς εἶσθε μία μάρτυς. Ἀλλ' διατί ἐγκαταλείψατε τὸν ἑαυτόν σας μέχρι τοιούτου σημείου; Σᾶς ἐκτιμοῦν καὶ σᾶς ἀγαποῦν, τοῦτο ὅμως οὐδόλως σᾶς ὠφελῇ. Ἀνάγκη ν' ἀγαπήσετε καὶ σεῖς τὸν ἑαυτόν σας. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς ὠφελήσῃ εἶναι τοῦτο: Ταξειδεύσατε ἀμέσως.

ΓΛΥΚΕΙΑΝ ΚΑΣΤΑΝΗΝ : Οἱ γονεῖς θὰ συγκατατεθοῦν. Ὁ γάμος σας θ' ἀποβῇ εὐτυχή. Τὰ ὄνειρά σας θὰ πραγματοποιηθοῦν, δεον ὅμως νὰ παρακολουθῆτε τὴν κατάστασιν μετὰ ψυχραιμίας. Εἰς τὴν εὐτυχίαν δὲν φθάνει κανεὶς πάντοτε ἀκόπως. Μ' ἐννοήσατε ;

ΣΤΡΑΒ. ΑΓΓ., Βόλον: Ἰδιορρυθμος καὶ παράδοξος ὁ χαρακτὴρ σας. Παντοῦ θέλετε νὰ φαίνεσθε πρωτότυπος καθ' ὅλα. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ μία γυναῖκα εἰλικρινῶς. Τὸ μέλλον σας πολὺ ἀνώμαλον. Οὐδέποτε θὰ σᾶς ἐκτιμήσουν λόγῳ τοῦ χαρακτῆρος σας. Ἡ σάτυρα τοῦ περιοδικοῦ εὑρίσκεται εἰς ἄλλην σελίδα καὶ ὄχι εἰς τὴν στήλην σύτήν. Ἔπρεπε νὰ εἴσθε πλέον ἄβρός.

ΜΑΥΡΟΝ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΝ: Γάμος ἑνὸς τῶν οἰκείων σας εὐτυχής. Σᾶς συνιστῶ νὰ ἐπιδοθῆτε εἰς τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον συμφωνεῖ καλλίτερον πρὸς τὸν χαρακτῆρα σας. Ἡ ζωή σας θὰ διέλθῃ ἐν μέσῳ πολλῶν οἰκονομικῶν ἀνωμαλιῶν. Οἱ οἰκεῖοι σας δὲν σᾶς μισοῦν, ἀσχόλουν ὅμως διὰ τὴν ἀπέναντι αὐτῶν κακὴν κὴν συμπεριφοράν σας. Ἔχετε ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν φίλον σας. Ἀπὸ τὸν ἔρωτα δὲν ἔχετε νὰ κερδίσετε ἄλλο παρὰ ἀπογοητεύσεις.

POURÈE : Μὴ δίδετε σημασίαν εἰς τοὺς ἐφημέρους ἔρωτας. Ἡ γυναῖκα ἐκείνη δὲν ἦτο παρὰ μία περαστική. Δυνατὸν νὰ τὴν ἴδητε ἐκ νέου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ σᾶς ὠφελήσῃ εἰς τίποτε. Ἡ γυναῖκα ἐκείνη δὲν δύναται νὰ διαρρήξῃ ἕνα ἰσχυρότατον δεσμόν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται, διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ. Τὸ μέλλον σας οὐχὶ αὐτυχέστερον τοῦ παρόντος. Γάμον δὲν διαβλέπω. Ἡ ἠθική σας ὑπόστασις καταρρέει. Φροντίσατε νὰ τὴν στηρίξετε, διότι διαφορετικὰ θὰ καταστραφῆτε.

Κ. Σ., Πάτρας : Τὸ μέλλον σας τρικυμιῶδες. Γάμον δὲν διαβλέπω. Αἱ σημεριναὶ ἀνωμαλίαι τῶν οἰκογενειακῶν σας πραγμάτων θὰ ἐκλείψουν ταχέως. Τίποτε ἄλλο.

ΤΙΝΟΡΓ.— Ἡ περιπέτειά σας δὲν θὰ λήξῃ ἐως ἐδῶ. Ἡ γυναῖκα ἐκείνη σκέπτεται τώρα νὰ σᾶς ἐκδικηθῇ. Μὴ φοβῆσθε ὅμως. Μόνον αὐτὴ θὰ ζημιωθῇ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν αὐτήν.

ΚΙΡΣΗΝ, Ἀθήνας : Ὀνομα μέλλοντος συζύγου Χρῆστος. Δὲν τὸν γνωρίζετε, ταχέως ὅμως θὰ τὸν γνωρίσετε. Ἔμπορος Γάμος μετὰ διετίαν. Ἡ τυχερή σας ἡμέρα ἡ Παρασκευή. Ὁ χαρακτὴρ σας φαιδρός, ποιητικός, ἥλιος.

ΝΕΡΑΪΔΑΝ, Ἀθήνας : Γάμος ἐκ συνοικεσίου, συνεπῶς ὁ μέλλων σύζυγός σας ἄγνωστός σας μέχρι σήμερον. Ὀνομάζεται Γεώργιος. Εἶναι ὑπάλληλος. Γάμος μετὰ τριετίαν. Τὰ ἀδέλφια σας εὑρίσκονται εἰς πολὺ καλὴν κατάστασιν.

ΜΑΥΡΗΝ ΣΚΙΑΝ : Σύζυγός σας δὲν θὰ τὴν ἀποκτήσετε. Πρέπει ὅμως νὰ εἶσθε εὐχαριστημένος δι' αὐτό, καθόσον ἡ γυναῖκα αὐτὴ δὲν σᾶς ἐγένετο προξενος μεγάλης συμφορᾶς.

Ι. ΚΑΛΕΝΤΖΟΝ : Δὲν τῆς εἶναι δυνατόν, λόγῳ χαρακτῆρος, νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὸ αἴσθημά σας. Δὲν εἶσθε ἡ πρώτη της συμπάθεια. Εἶναι χαρακτὴρος λίαν παραδόξου. Τὸ δηλητήριον τοῦ Ἰησουϊτισμοῦ ἔχει διαχυθῇ εἰς ὅλην τὴν ψυχήν της.

Σ. Χ. : Αἱ σχέσεις σας θὰ ἐπεκταθοῦν, θὰ γίνῃ σύζυγός σας καὶ θὰ ζήσετε βίον εὐτυχῆ καὶ πλουσιοπάροχον.

ΝΕΡΩΝΑ, Πύργον: Τὸ ὄνειρόν σας θὰ πραγματοποιηθῇ. Τὸ ταξείδιόν σας ὄχι. Τὸ μέλλον τῆς γυναικὸς ἐκείνης πολὺ ἀνώμαλον καὶ πλῆρες οἰκογενειακῶν περιπετειῶν. Θὰ ζήσετε ἀκόμη 24 ἔτη.

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΝ ΠΟΛΥΒΟΛΗΤΗΝ, Θεσσαλονίκη : Ἡ μέλλουσα σύζυγός σας θὰ ὀνομάζεται Αἰκατερίνη. Γάμον μετὰ μῆνας 10. Οἱ γονεῖς σας δὲν ζοῦν. Ἡ κατάστασις τοῦ ἀδελφοῦ σας ἀφόρητος. Ταξείδιον δὲν διαβλέπω, πικρίας ὅμως πολλάς.

OSCAR WILDE: Προλάβατε τὴν νευρασθένειαν ἡ ὁποία ἀπειλεῖ νὰ μετατρέψῃ εἰς θανάσιμον μελαγχολίαν τὴν διαθεσίν σας διὰ τὴν ζωήν. Εἶσθε φύσεως πολὺ ρωμαντικῆς καὶ χαρακτῆρος εὐπαθοῦς. Τὸ παραμικρὸν σᾶς συγκινεῖ καὶ σᾶς τρομάζει.

Εὑρίσκεσθε εἰς μίαν κατάστασιν ἀληθῶς πολὺ λυπηράν. Ἀπὸ τὴν κατάστασιν ὅμως αὐτὴν θὰ σᾶς σώσῃ ἕνας μεγάλος ἔρως, τὸν ὁποῖον θὰ σᾶς προσφέρῃ ἄνδρας, ἄγνωστος μέχρι σήμερον εἰς ὑμᾶς. Πλησίον τοῦ ἀνδρός τούτου θὰ δοκιμάσετε τὴν γλυκυτέραν εὐτυχίαν. Ταξείδιον δὲν διαβλέπω.

Ο Νοομάντης

1. *Λέγεται ὅτι, οἱ Κινέζοι σοφώτεροι τῶν Εὐρωπαίων, πληρώνουν τοὺς ἰατροὺς ἐν ὅσῳ εἶναι ὑγιεῖς, τῶν ἰατρῶν ὑποχρεώων ὄντων νὰ θεραπεύουν τοὺς ἀσθενοῦντας πελάτας των δωρεάν. Τοιουτοτρόπως ὁ ἰατρὸς ἔχει συμφέρον νὰ παρακολουθῇ τὴν ζωὴν τοῦ πελάτου του καὶ ν' ἀπομακρυνῇ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ βλάψῃ τὴν ὑγείαν του.*

Διηγοῦνται ἀκόμη ὅτι ἐν Κίνᾳ οἱ ἰατροὶ ὑποχρεοῦνται τὴν παρμονὴν τοῦ νέου. Ἔτους νὰ κρεμάσουν πρὸ τῆς θύρας των τόσους ἐρυθροὺς φανοὺς, ὅσους ἔχασαν ἐκ θανάτου πελάτας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

ΕΚΕΙ, ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ Π' ΑΓΑΠΟΥΣΕ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΡΜΕΝΗ

ΥΠΟ L I D

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ναί! ἀνέκραξε· κ' ἐγὼ τὴν ἔδιδα τὴν ζωήν μου· τί νὰ τὴν κάμω! τί τὴν θέλω ;

— Εἶναι ἐπικίνδυνος, ἐσκέφθη ἡ Ἀϊσέ, παρατηροῦσα τὴν διαμαρτυρίαν ἐκείνην τῆς ἠδικημένης Σουλτάνας.

— Ναί, ἐξηκολούθησεν ἡ Χαϊδίν πυρετωδέστερον· θὰ τὴν ἄφινα τὴν ζωήν μου νὰ περάσῃ ὁλόκληρος ἀπὸ τὰ χείλη μου καὶ νὰ χυθῇ μέσα εἰς τὰ χείλη ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θὰ μοῦ ἤνοιγε μίαν ἀγκάλην, ποὺ νὰ ἤμπορῶ ν' ἀκούω τοὺς παλμούς της... ὁ ὁποῖος θὰ μ' ἐσφιγγεν εἰς αὐτήν... καὶ θὰ μοῦ ἔλεγεν ὅτι μὲ ἀγαπᾷ...

— Λοιπόν, τί σοῦ συμβαίνει, ἀγαπητή μου Ἀϊσέ; ἠρώτησε μετὰ τρυφερότητος ἡ Σουλτάνα.

Ἡ Ἀϊσὲ ἔλαβεν ὁριστικὴν ἀπόφασιν νὰ ψευσθῇ.

Ἔλαβεν ὕφος ἀξιοπρεποῦς ἀγανακτήσεως καὶ ὑπέλαβε μετὰ προφυλάξεως :

— Εἰμεθα μόναι ;

Ἡ Χαϊδὶν ἐσήμανε καὶ ἡ Ζαῆ ἐνεφανίσθη.

— Ζαῆ ! εἶπε· θέλω νὰ εἰμεθα ἐντελῶς μόναι μὲ τὴν χανούμ.

Ἡ θαλαμηπόλος ἐπροσκύνησε.

— Χανούμ, ἐφέντη μ'! εἶπε πρὸς τὴν Ἀϊσέ, ἡ κόρη ποὺ ἦλθε μαζῆ σου μένει ἔξω.

— Ποία κόρη ! ἠρώτησε περίεργος ἡ Χαϊδίν.

— Θὰ σοῦ εἰπῶ τώρα, Σουλτάνα μου. Σὲ παρακαλῶ, Ζαῆ, προσέθηκε στρεφομένη πρὸς τὴν θαλαμηπόλον, κράτησέ την ἰδιαιτέρως καὶ θ' ἀποφασίσῃ ἡ ἐκλαμπρότης της δι' αὐτήν.

Ἡ Χαϊδὶν κατένευσεν ἡ δὲ Ζαῆ, ὑποκλιθεῖσα ἐδαφιαίως, ἀπῆλθε καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν.

— Λέγε λοιπον, ἀγαπητή μου Ἀϊσέ ! εἶπεν ἡ Χαϊδὶν, σοῦ συμβαίνει τίποτε κακόν ;

Ἡ Ἀϊσὲ ἐστέναξε.

— Ναί. ὅταν ἀρχίσῃ ἕνα κακόν, ἔρχονται κατόπιν καὶ ἄλλα. Γνωρίζεις ὅτι ὁ πασσᾶς μὲ παραμέλησε πλέον ἐντελῶς, ἡ ἡλικία του καὶ ἡ ὑπερβολικὴ του τὸν ἔκαμαν νὰ μὲ λησμονήσῃ.

— Δυστυχισμένη καὶ σύ! ἔκαμεν ἡ Χαϊδίν.

— Αὐτὸ ἐνόμιζα, ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτό...

— Πῶς; δὲν εἶναι αὐτό; . τί ἐννοεῖς ;

— Ὁ πασσᾶς μου εἶναι πολὺ καλὰ εἰς τὴν διάθεσίν του, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ὑπερεσία τὸν ἀπασχολεῖ μόνον ὅταν ἐνθυμῆται ὅτι ὑπάρχω ἐγώ.

— Εἶσαι μόνη πάντοτε ;

— Ναί. Ἀπέλυσε καὶ τὰς δύο ἄλλας καὶ ἐκράτησε μόνον ἐμὲ διὰ τὸ μαρτύριον.

— Μοῦ τὸ εἶπες. Καὶ τώρα ;

— Τώρα ; ὁ πασσᾶς οὔτε ἐνθυμεῖται ἂν ὑπάρχω πλέον. Σήμερον τὸ πρωὶ ἦλθε νὰ μὲ ἴδῃ ντυμένος καὶ ἕτοιμος νὰ ἐξέλθῃ. Ἐκάθησεν ὀλίγον εἰς τὸ διβάνι μαζῆ μου, ὅταν, δὲν ἠξεύρω πῶς, παρετήρησε μίαν νέαν θαλαμηπόλον, ποὺ μοῦ ἔφεραν ἀπὸ τὸ Ἀϊδίνι.

— Ὡραίαν ; ἠρώτησεν ἡ Χαϊδίν.

— Ἀ ! ἄγγελον !

— Κόρην;

— Ναί, κορην, μὲ πολλὰ χαρίσματα.

— Λοιπόν ;

— Λοιπόν, ἀγαπητή μου Χαϊδίν, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ὅτι ἤμην ἐγὼ παροῦσα, ἤρχισε νὰ χαϊδεύῃ τὴν θαλαμηπόλον μου...

— Ὠ !..

— Ἐγὼ ἐλιποθύμησα ἀπὸ τὸν θυμόν μου. ἐκεῖνος δέ, χωρὶς νὰ δώσῃ προσοχήν, ἔδωκε διαταγὴν εἰς τὸν Λαλᾶν νὰ τοῦ τὴν φέρῃ τὴν νύκτα.

— Τρομερόν ! ἔκαμεν ἡ Χαϊδίν. Νὰ περιφρονῆσαι σέ, τόσον ὡραίαν, τόσον γλυκεῖαν χάριν μιᾶς χαθάς θαλαμηπόλου!

Ἡ Ἀϊσὲ εὗρεν εὐκαιρίαν νὰ διπλασιάσῃ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἀγανακτήσεώς της.

— Ναί, τρομερόν ! ὁ ἐγωϊσμός του δὲν τὸν ἄφησε νὰ δώσῃ τὴν διαταγήν του οὔτε ἰδιαιτέρως ! τὴν ἔδωκε ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου καὶ ἐγὼ τὴν ἤκουσα.

— Καὶ τώρα ! ἠρώτησεν ἡ Χαϊδίν.

— Τώρα !. . τώρα θὰ μὲ βοηθήσῃς σύ, ἀγαπημένη μου. Ἡ θαλαμηπόλος αὐτὴ δι' ὀλίγας ἡμέρας δὲν πρέπει νὰ μείνῃ εἰς τὸ σπίτι μου.

— Ὠ, βέβαια, δὲν πρέπει.

— Ἐσκέφθην νὰ τὴν φέρω πλησίον σου, μέχρις ὅτου κανονίσω τοὺς λογαριασμούς μου μὲ τὸν πασσᾶν, καὶ κατοπιν νὰ τὴν πάρω· διότι εἶναι πολλὴ καλὴ καὶ δὲν εἶναι εὔκολον νὰ εὕρῃ κανεὶς ὁμοίαν. Ἄλλως τε ἀνέλαβα εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ ἀδελφοῦ της, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὑπάλληλος τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας.

— Ἀνάπη μου Ἀϊσέ, εἶπε, μετ' ἀγαθότητος ἡ Σουλτάνα, ἂς μείνῃ ἐδῶ ὅσον κιρὸν θέλεις. Ἐδῶ δὲν ἔχει κανένα φόβον, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ μάθῃ ὁ πασσᾶς, ὅτι εἶναι ἐδῶ, διότι ὁ πασσᾶς παρουσιάζεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν αὐθέντην, ὅπως καὶ σὺ ἔχεις τὸ δικαίωμα ἀπὸ τὸν αὐθέντην νὰ ἔρχεσαι εἰς ἐμὲ ὁποίαν ὥραν θελήσῃς.

Ἡ Ἀϊσὲ ὀλίγον ἔλειψε νὰ προδοθῇ ἐκ τῆς χαρᾶς.

Ἤρπασε τὰς χείρας τῆς Χαϊδὶν καὶ τὰς κατεφίλησε ἀνακράζουσα :

— Γλυκειά μου !.. ψυχή μου !.. μ' ἔσωσες...

— Εἶσαι λοιπὸν τόσον ζηλότυπος δι' ἕνα γέροντα ; ἠρώτησεν ἡ Χαϊδίν.

Καὶ κύψασα παρὰ τὸ ὠτίον της προσέθηκε μετὰ περιλύπου μειδιάματος

— Καὶ ἐγὼ τότε τί να εἰπῶ ;

Ἡ μεταφορὰ τῆς ζωῆς.

Παραμερίσατε παρακαλῶ, κύριε, νὰ περάσῃ τὸ κάρρον τὸ μεταφέρον τὴν ζωὴν ἀπὸ τὰ Μεσόγεια εἰς τὰς Ἀθήνας. Δὲν βλέπετε ;

Καὶ ὁ πόλισμαν σέβεται τὸ τροχοφόρον αὐτὸ μὲ τὸ ἱερὸν φορτίον καὶ τὸ ἀφίνει νὰ τρέχῃ κατὰ βούλησιν. Παραμερίσατε λοιπὸν καὶ σταθῆτε εἰς προσοχήν. Ἀποκαλυφθῆτε πρὸ τοῦ ἐποχουμένου ἀραμπατζῆ Μὴ σᾶς ἀηδιάσῃ τὸ βρωμερὸν κασκέτο του καὶ ἡ ξυπολησιά του. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἱεροφάντης τῆς εὐθυμίας. Καὶ τὸ φορτίον του ἡ ζωή.

Προσοχή. Διέρχεται : Τὸ νέον κρασί, ἡ νέα ρετσίνα.

Ἡ νέα μόδα.

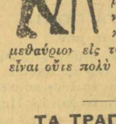

*Τὰ νέα ζονρνὰλ τῆς μόδας μᾶς πληροφοροῦν ὅτι τὰ γυναικεῖα καπέλλα τὸν ἐφετεινὸ χειμῶνα δὲν θὰ εἶναι οὔτε πολὺ μικρά, οὔτε πολὺ μεγάλα. Ἡ ὀμβρέλλες οὔτε πολὺ

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ,,

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΔΗΜΑΡΧΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Μὴ μοῦ γκραζουνᾶς τὸ νεφρικό μου σύστημα, ρὲ Μανιώ μου, ἐπειδή της καὶ μ' ἔπιασε πάλε τὸ γλυκό μου, ὅπου θὰ γένουνε, λένε, δημαρχικὲς ἐκλογὲς μὲ ρεβασάκια, ἤγουν μὲ ψηφοδέρτια, δηλαδὴς πρέπει νάσαι σκολάρχης για νὰ μπορᾶς νὰ ψηφίζῃς μὲ τὸ νέο σύστημα 'Δμάν, Βαγγελίστρα μου, ἀνορθογραφίες.

Τὰ ἴδια, ρέ, κι' ὁ μπατζανάκης μου ὁ Τσιρόγιαννης. Συννέφιασε καὶ αὐτὸς κι' ἀρρίεψε ὅτιας ἔμαθε πὼς ἡ δημαρχικὴ ἐκλογὴ δὲ θὰ γίνετε μὲ σφαιρίδια, ἀλλὰ μὲ χαρτιά,

— Γιὰ δὲς χάλια,ρὲ Βλάμη, μοῦ κάνει. "Αν εἶσαι νὰ ποῦμε ἀγράμματος θὰ πᾶς στὸ γείτονά σου γιὰ νὰ σὲ βάνῃ νὰ ψηφίσῃς συλλαβιστά. Μ' ἐκατάλαβες ;

— Καλὰ μὲ τοὺς ζωντανούς, ἀλλὰ μὲ τοὺς πεθαμένους ; "Αλλοτες στὴς δημαρχικὲς ἐκλογὲς σηκωνόντουσαν οὖλοι οἱ νεκροὶ τοῦ πρώτου νεκροταφείου κ' ἐρχόντουσαν στῆς κάρπες γιὰ νὰ ρίξουνε τὸ σφαιρίδιο Εἶχαν γλέπεις κι' αὐτοὶ ζοῦφ φὶξ μιὰ φορὰ κάθε τέσσερα χρόνια. 'Ετόρα, ρέ, μὲ τὰ ψηφοδέρτια, ποιὸς πεθαμένος θὰ σηκωθῇ γιὰ νὰ ψηφίσῃ ; Θὰ μοῦ πῇς ὅτι ἂν δὲν ἔρθουνε οἱ πεθαμένοι στὰ ψηφοδέρτια θὰ πᾶνε τὰ ψηφοδέρτια στοὺς πεθαμένους. Γιατί ;

'Ο Τσιρόγιαννης ἐξήγτησε.

— Μὲ ποιὸν εἶσαι μοῦ κάνει, ἀδρεφάκι ;

— Μὲ τὸ Μερκούρη δείποτες, τοῦ κάνω. Λαὸς καὶ ἔργα. Μπῆκες ;

— Ρέ, Μερκούρης δίχως σφαιρίδια, τοῦ λέω, εἶναι σὰ μαχαῖρι δίχως φυκάρι. Μὲ κατάλαβες ;

— Δηλαδὴς δὲ θὰ ψηφίσῃς ;

— Ρέ, δὲν τὸ κόβω καλλίτερις τὸ χέρι μου. Αὐτοὶ ποὺ μᾶς κόψαν τὰ πετροπαράδοτα ἂς βγοῦνε μοναχοί τους. Χαριὰ ἔχουνε, φακελλάκια ἔχουνε, πέννες μπόλικες, ὁ Πάτσης χίλιους ἀπὸ τὸ ναί καὶ μαδεῖν ἀπὸ τὸ ὄχι. Ματσαράγκα τὸ πρᾶμα, ἀδρεφός.

— Ρέ, ἐκλογὲς εἶν' αὐτὲς γιὰ βάσανο ;

'Αρπάζω τότες τὸν Τσιρόγιαννη ἀλαμπρατσὲ καὶ βνῦρ γιὰ τὴν ταβέρνα τοῦ Ξυνοῦ γιὰ νὰ μαλακώσουμε νιὰ στάλα τὰ μεράκια μας. 'Αλλά ;

'Ο Βλάμης

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡ ΑΓΚΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

ΤΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΚΟΣΤΟΥΜΙΟΝ

Πολλῶν τουρπῶν
ἐπιγεγονασῶν
καὶ τῶν ρούχων μου ἀφορήτων κατανδησῶν,
καθόσον δὲ οἱ ραφεῖς
ἐκζητοῦσι γιλιόδραχμον
περὶ διὰ ραπτικῶν,
τὸ ὁποῖον
τὸν παρὸν χειμὼν
θὰ ξυλιάσωσι τὸ κρύον,
Διὰ τᾶπτα, ὦ ἀναγνω-
[σθέοι ἠγαπητοί,
ἀναγνώσθριαι περιλη-
[μένοι καὶ εὐγενοί,
πρὸς ἐξοικονόμησιν τῆς
[περισθάσεως
πέμψατε συνδρομὴν
[περιθάλψεως,
τὸ ὁποῖον
πρὸς διάπραξιν ρού-
[χων καὶ πεδ λῶν
μετὰ πολλῶν ἥλων,
κοινῶς καρφίων.
"Εγωγε δὲ θρέφων ἀ-
[πειρον εὐγνωμοσύνην
θὰ περιβληθῆτε ὑπὸ τὴν ἐμοῦ ἐμπισθοσύνην,
τὸ ὁποῖον ἄνεπ γινάτιον
ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

'Ο 'Αγκαθάγγελος

Ο ΒΛΑΜΗΣ ;;

ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΠΟΛΛΟΥΣ ΕΡΑΣΤΑΣ, ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΝΔΡΕΥΘΗΤΕ ΚΑΝΕΝΑ, ΔΙΟΤΙ :

"Ο-ου -α-οῦ- -ο-ο-οὶ -ο-ό-οι ἀ-εῖ -ἀ -η-ε-ώ-η.

Λύσεις, συνοδευόμεναι ὑπὸ μονοδράχμων, γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας» μέχρι τῆς 8ης 'Οκτωβρίου. Τ' ἀποτελέσματα θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ φύλλον τῆς 3ης 'Οκτωβρίου.

Οἱ ἐσωκλείοντες περισσότερα μονόδραχμα λαμβάνουν περισσοτέρους κλήρους κατὰ τὴν ἐκκύβευσιν πρὸς ἀπονομὴν τῶν βραβείων.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ ΔΕΚΑ

Πρῶτον : "Ενα πορτοφόλι ἢ μία τσάντα.
Δευτερον : Τρία ζεύγη κάλτσες ἀνδρικὲς ἢ γυναικεῖες.
Τρίτον : "Ενα κουτὶ λουκούμια.
Τέταρτον : Τρίμηνος συνδρομὴ «Σφαίρας»
Πέμπτον : "Ενα ζεῦγος κουμπιὰ γιὰ μανικέτια ἢ ἕνα ζεῦγος κτενάκια.
"Εκτον : Τὸ μυθιστόρημα «Ἰουδήθ».
"Εβδομον : "Ενα ζεῦγος καλτσοδέτες ἀνδρικὲς ἢ γυναικεῖες.
"Υγδοον : Τὸ βιβλίον «Ἐρωτικὴ Ἐπιστολογραφία.
"Εννατον : Τὸ μυθιστόρημα «Ἡ ὼ καὶ Λέανδρος» καὶ ἕνα κουτὶ λουκούμια.
Δέκατον : Δυὸ μικρὰ φιαλίδια ἀρώματος «Piver».

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΦΤΛΔΟΥ

('Α-α-ᾶ-ε ἀ--ῆ-ου-)

Λόγῳ ἐλλείψεως χώρου, παρελήφθη ὁ πίναξ τῶν βραβείων ἀπὸ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ παρελθόντος φύλλου.

Εἰς τοὺς τυχεροὺς τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου θὰ δοθοῦν τὰ αὐτὰ βραβεῖα μὲ τὰ τοῦ σημερινοῦ διαγωνισμοῦ.

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΤΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 344 ΦΤΛΔΟΥ ΤΗΣ 5ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Κεῖνος ποὺ φεύγει δὲν ξεχνᾶει,
κεῖνη ποὺ μένει λησμονεῖ.

("Ολα τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν καὶ τὰ βραβεῖα εἰς τὴν 7ην σελίδα.)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΝΕΟΠΛΟΥΤΩΝ

ΤΑ ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ

'Αγουροξυπνημένον μῆτερ μου,

Διότι ἡ νέα μόδα ὅπου οἱ κεῖραι τῆς πρεμέρας τοξεως φοροῦσιν τὰ λορεῖα των εἰς τὰ ἐμβούσιά των, ἐξ ἔνεκεν ὅπου τὸ ἴδιο κάμνουσι καὶ οἱ μεγάλαι κεῖραι τοῦ Νοτρ δὰμ δὲ Παρί.

"Αχου καὶ βάγου, πολύκαρπον μῆτερ μου, ὅπου ἐκεῖνος ὁ 'Αρζέρ, ὁ σύζυξ μου ἐξ ἀπὸ λόγου μου, μὲ τυραγνεῖ καὶ μὲ πληγώνει ὁ ἐλαφειδὴς, ὅπου λέγει τὸ πῶς θὰ γλέπω τὴν ὥρα ἐμβρὸς εἰς τοὺς κερίους ὄντας φοράω τὸ λορὸῖ εἰς τὸ ἐμβούτιόν μου ; "Αχου, τί κομμουνιστὴς ὅπου εἶναι ἐτοῦτος ὁ ζῷος, διότι δὲν γλέπει ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σηκώσω τὸ φοιστάνιόν μου διὰ νὰ γδῶ τὴν ὥραν, ὅπερ εἶναι κονδὸν καὶ φρίνεται μονάχη της.

Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ δίχως νὰ τὸν ἀρωτήξω, θὰ λάβω παρὰ τοῦ τοίχου τὸ ξυπνητήριον καὶ θὰν τὸ δέσω μὲ ἕνα λορίον εἰς τὸ ἐμβούιόν μου διὰ νὰ γλέπω τὴν ὥραν, ὅπως αἱ κεῖραι τῆς ἀψηλῆς περιοπῆς.

Η Βέττα

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΝΟΣ ΛΑΓΟΥ

Μιὰ μέρα ὁ Μπερτόδουλος ἐκίνησε γιὰ νὰ πάῃ στὴν Βασίλισσα, ἡ ὁποία ἦτο πολὺ θυμωμένη ἐναντίον του καὶ ὅταν ἔμαθεν ὅτι θὰ ἤρχετο ὁ πονηρὸς χωριάτης, διέταξε τοὺς ὑπηρέτας τῶν "Ανακτόρων ν' ἀφήσουν κατ' ἐπάνω του ὅλα τὰ σκυλλιὰ μόλις ἐκεῖνος θὰ ἔφθανε εἰς τὴν αὐλὴ τῶν "Ανακτόρων.

'Ο Μπερτόδουλος μαθὼν ὅτι ἡ Βασίλισσα τοῦ εἶχε στήσει μιὰ τέτοια παγίδα, περνάει πρῶτα ἀπὸ τὴν ἀγορά, ἀγοράζει ἕνα λαγό, τὸν κρύβει κάτω ἀπὸ τὸ σουρτούκο του καὶ μιὰ καὶ δυὸ τραβάει γιὰ τὸ παλάτι Μολὸς ἔφθασε σιὴν αὐλὴν βλέπει τὰ σκυλλιὰ νὰ ἔρχονται κατ' ἐπάνω του. Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρόν, πετάει τότε τὸν λαγὸ στὰ σκυλλιὰ καὶ τὴν στιγμὴ ποὺ αὐτὰ κατεγίνοντο νὰ φάνε τὸν λαγό, ὁ Μπερτόδουλος περνᾷ τὴν αὐλὴ καὶ βρίσκεται ἔξαφνα πρὸ τῆς Βασιλίσσης, ἡ ὁποία ἔμεινε κατάπληκτος πῶς ὁ Μπερτόδουλος ἐγλύτωσε.

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΕΝΑΣ ΦΟΝΟΣ ΕΚ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣ

Πιρδίκου μ' πι'λί μ',

'Ανάθημα τὴν ὥρα κι τὴ στιμὴ ὅπ' ἰπάτ'σα τοὺ πουδάρ' μ' στεὺ χουριό σ' κὶ σ' ἐγνώρ'σα, ὅπ' καλλίτ'ρις. εἶχα νὰ γνουρίσου οὖλη τὴ φαμέλια τ' ζιζιβούλ' παρ' ἰλόγ' σ', οὐρ' κασσιδιάρ'κου. Κὶ στάθ'κα μαθὲς κὶ μπόσ'κους ἰ σ' ἐδ'κα τοὺν τίτλο τοῦ ἰτέρου ἡμίσιους, ὅπ' οὐ Θιὸς νὰ δώσ' νὰ μέν'ς μισὴ κὶ νὰ κουρκουμελιάσ'ς σὰν τοὺ σύκου κὶ σὰν τοὺ φραγκόσ'κου νὰ κουρκουμελιάσ'ς. Ναί.

Ἔννοια σ' ἰτώρα τὶ θὰ στὰ ξιπλερώσου τὰ ζεμένα τὰ βιρεσὲδια σ'. Δὶ σ' ἔρταν δηλ'νότ' ὅπ' ἀρχίν'σις ἰτώρα νὰ στροβών'ς σὰν τοὺ ξυλάγκουρου, παρ' ἐβάλθηκις ν' ἀπουκτήσ'ς κὶ ἀγαπητ'κό, ὅπ' θὰ σ' ἔβραζι μαθὲς οὐ χριστιανὸς γιὰ νὰ πιῇ τοὺ ζ'μί σ', οὐρὲ διαόλ' ραδικουβλάσταρου.

Τυχαίους κὶ μοιραίους βρῆκα προυψὲς στὴν αὐλὴ τ' σπιτιοῦ μας τοὺν ἀγαπητ'κό σ' νὰ φουράῃ τ'ς τεράντ'ς του κὶ νὰ βγαίν' ἀφ' τὴνπόρτα.

— Οὐρ' τ' ἤθ'λες ἀπάνου; τοῦ κάνου. 'Εκανες μαθὲς χημ'κιὰ ἀνάλ'σι τ'ς Περδίκους ;

'Ικεί'ους ἰκέρουσι.

— Στάκα, μ' λιέει, κύριε Μήτρου, στάκα, μὴ μὲ σκουτών'ς τὶ θὰ στὰ πῶ ἰδλα.

— Οὐρ' ἀπολογήσου, τ' κάνου ἀ θὲς νὰ μὴν κάνῃ σιφτὲ ἡ ἀχόνη ἀπ' ἰ ὀγ' σ'.

— Δὶν φταίου ἰγώ, μ' κάν' ἰκειὸς οὐ σύρτης. 'Η Πιρδίκου μὶ πῆρι στοὺ λῃμό τ'ς. Μάγια μοῦκανε, βότανα μ' ἰπότ'σι, δὲν ξέρου. 'Ότ' ἔλεε ἰκείνη ἰγὼ κούαγα τοὺ κιφάλ' μ'. Στοὺ τέλους μοῦτε πὼς ἀπουφάσιξι νὰ σὶ σκουτώσ' κ' ἔπρεπι νὰν τὴ βουηθήσου κ' ἰγώ.

— Νὰ μὶ σκουτώσ' ; Διὰ ποιοὺν ρόλο ;

— Γιὰ νὰ πάρῃ μαθὲς σίνταξι, ἐπ'δὴς ἰτώσα, λιέει, δὲν τ'ς δίν'ς πουλὺ χαστζιλῆκι.

'Ετσα λοιπόν, ἐὺ' κακούργα, οὐρὲ Μήδειο; 'Ηθ'λες μαθὲς νὰ μὶ κάν'ς βιουμηχαν'κὴ ἰπηχειρ'σι ; Στάνα κὶ νὰ γῆς. Θὰ σ' πάρου οὖ α τὰ ρουχ'κά σ' κὶ θὰ σ' ἀφήκου ἰσίτσιδ' ἰτώρα ὅπ' πιάνει ὀξὺ νὰ ξεχνᾶει, κατακαϋμένου, μὰ λυπᾶμι, δὶν λιπᾶμι ὁ'λοδὴς ἰσένα περὶ τοὺ μαχα'ρ'.

Κάνει λοιπὸν τοὺ σταυρό σ', τὶ θὰ πᾷς ἀποὺ ξηρὰν πληνρίτ'δα θὰ πᾷς.

Μήτρους Κουρνόγαλους

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΙΣΑΝ ΜΟΝΟΝ

Κοπιάσατε, περιαλῶ, ὦ ἠγαπητοὶ συμβολῖται, εἰς τὸν φακὸν τοῦ στερεοῦ, κομψοῦ καὶ εὐθυνέος πανοραμάτου ; ὅ,τι ἔνθα οὐχ ὑπάρχει πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ καὶ κότα κὶ κ κότα ἀτελεύτητος, τὸ ὁποῖον μόνον μὲ μίαν δραχμίσαν γλέπετε οὖλα τ' ὀξιοπερίεργα τοῦ ἄνω, τοῦ κάτω καὶ τοῦ ὑποκάτω κόσμου καὶ ἡμικόσμου.

Ἐδῶ τὸ λοιπὸν γλέπετε ἀφθόνους συμπολίτας ὅπου μανθάνουν ξένας γλώσσας λόγῳ τοῦ χειμῶνος, οὐχὶ διὰ νὰ μεταφράζουν συγγράμματα, ἀλλὰ διὰ νὰ μεταφράζουν τὰ παλτά των.

Παραπατιόθεν γλέπετε τῷ κυρίῳ Πάτσῃ νὰ διανέμῃ ὕδωρ μὲ αὐτοκίνητα, ὅπερ πονεῖ καὶ λυπεῖται σφοδρῶς διὰ τὴν λύσσαν τῶν συμπολιτῶν του. τὸ ὁποῖον ποῦ τὴν ὑπάγεις τὴν κλάραν, κύριε Δήμαρχε ;

Παρακαούλια γλέπετε τὸ "Αλσος τῆς Κεφισσίας, ὅπερ τὰς σημερινὰς ἀσελήνους νύκτας τῆς ἀμαρτίας εἶναι κατασκότεινον ὡς ἄνδρον τῶν νυμφῶν, ἤγουν ὄχι μόνον τῶν νυμφῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν γαμβρῶν καὶ τῶν πενθεράδων καὶ τῶν κουνιάδων, καὶ τῶν συνυφάδων, τὸ ὁποῖον ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύσιῳ νουνηγοῦνται ἐκεῖ νέοι ψηποφόροι.

'Ο Φαραῶς

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΜΑΣ

'Ο κ. 'Αγησίλαος ἀγαπᾷ πάρα πολὺ τὰ σπόρι Δὲν περνάει Κυριακὴ ποὺ νὰ μὴ πάῃ κυνήγι. Φεύγει πάντα πρωὶ-πρωὶ καὶ γυρίζει τὸ βράδυ.

'Η σύζυγός του, μία νεαρὰ κυρία, ἡ ὁποία, ἕνα πρωὶ ἐγκατέλειψε τὴ σχολὴ τῶν καλογραιῶν διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ τὸ ἑσπέρας, δὲν ἐνοοῦσε νὰ χωνεύσῃ αὐτὲς τὴς συχνὲς ἐκλείψεις τοῦ συζύγου της. Ἦτο μία κυρία τόσον πολὺ εὐαίσθητος καὶ χαρακτῆρος τόσον ἀδυνάτου, ὥστε κάθε Κυριακὴν ποὺ ἔμενε μόνη ἄλλο τίποτε δὲν ἔκαμε παρὰ νὰ κλαῖῃ ὅλην τὴν ἡμέραν. Καὶ ὅταν τὸ βράδυ ἐπέστρεφεν, ἐπὶ τέλους, ὁ κ 'Αγησίλαος, τὴν εὕρισκεν ἡμιλιπόθυμον ἀπὸ τὴν θλίψιν καὶ τὸν παραγμόν. Δὲν ἐνοοῦσεν ὅμως νὰ ἐγκαταλείῃ τὰς συνηθείας του. Καὶ ὅταν ἤρχετο ἡ ἄλλη Κυριακή, ἔπαιρνε πάλιν πρωὶ-πρωὶ τὸ τουφέκι του καὶ ἔτρεχε στὸ κυνήγι.

Αὐτὴ ὅμως ἡ κατάστασις δὲν μποροῦσε νὰ διαρκέσῃ πολύ. 'Η νεαρὰ κυρία Εὐτέρπη, ἡ σύζυγος τοῦ κ. 'Αγησιλάου, εἶχεν ἀποκάμει πλέον Καὶ μιὰ Κυριακὴ πρωί, ἐνῷ ἀπὸ τὴν μία πόρτα ἔφευγεν ὁ σύζυγός της, ἔφευγε καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὴν ἄλλην.

"Οταν μιὰ παντρεμένη κυρία φεύγῃ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἀπὸ τὸ σπίτι της, πάντα, βέβαια, στὴ μαμᾶ της πηγαίνει.

'Η πενθερὰ τοῦ κ. 'Αγησιλάου ἔγινεν ἔξω φρενῶν ὅταν ἤκουσεν ἀπὸ τὴν νόρῃν της ὅτι ὁ ἄνδρας της τὴν ἐγκαταλείπει ἔτσι τραγικὰ γιὰ νὰ πηγαίνῃ μὲ φίλους στὸ κυνήγι.

— "Ακουσε, κόρη μου, τῆς εἶπε. Νὰ χωρίσῃς, βέβαια, δὲν μπορεῖς, γιατὶ πηγαίνει ὁ ἄνδρας σου στὸ κυνήγι. Μπορεῖς ὅμως νὰ κάνῃς κάτι ἄλλο πού, ἀσφαλῶς, θὰ τὸν σωφρονίσῃ.

'Η κ. Εὐτέρπη ἐτέντωσε τὰ μάτια της.

— Ν' ἀρχίσῃς νὰ τὸν ἐγκαταλείπῃς κ' ἐσύ. Φεύγει αὐτὸς τὴν Κυριακή ; Νὰ φύγῃς κ' ἐσὺ τὴν Δευτέρα. Πέιου πὼς πᾷς κ' ἐσὺ στο κυνήγι. Ἔτσι θὰ καταλάβῃ ὁ παλῃάνθρωπος ὅτι αὐτὸ ποὺ σοῦ κάνει εἶναι μιὰ μεγάλη ἀτιμία.

Καὶ μὲ φλέγμα ἀποφθεγματικὸν ἡ μητέρα τῆς κ Εὐτέρπης προσέθεσεν :

— Οἱ ἄνδρες, κόρη μου, πρέπει νὰ ἔχουν τὸ φόβο τῆς γυναίκας γιὰ νὰ μὴ παρεκτρατήσουν. Ἄμα ὁ ἄνδρας σοῦ πάρῃ τὸν ἀέρα μιὰ φορά, ἀντίο τότε Πέταξε τὸ πουλί.

'Η κ. Εὐτέρπη εὑρῆκε πολὺ σοφὴ τὴν συμβουλὴν τῆς μητρός της καὶ ἄρχισε νὰ ξεπορτίζῃ κι' αὐτή. "Εφευγεν ὁ κ. 'Αγησίλαος τὴν Κυριακὴν, ἔρευγεν ἡ Εὐτέρπη τὴν Δευτέραν.

'Η ἐφαρμογὴ ὅμως τοῦ σχεδίου τῆς πενθερᾶς εἶχεν ἐντελῶς διαφορετικὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὰ ἀναμενόμενα Δηλαδή, ἐνῷ ἄλλοτε ὁ κ. 'Αγησίλαος ἐπήγαινε μόνον κάθε Κυριακὴν εἰς τὸ κυνήγι, τώρα καταγινότανε μὲ τὸ κυνήγι καὶ τὴν Δευτέραν. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὴν Δευτέραν ἀντὶ νὰ πηγαίνῃ αὐτὸς στὸ κυνήγι ἐπήγαινε το κυνήγι σ' αὐτόν, τὸ ὁποῖον κυνήγι ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο ὥμορφες Σμυρνηές, πολὺ συμπαθητικές.

Μ. Στήριος

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τιμημένη ὅσο παίρνει. "Ολο γιὰ τὴν προαγωγὴ τῶν πτωχῶν κοριτσιῶν φροντίζει. Ἀφῆστέ της, καλέ, τὸ κορίτσι. Θὰ τὸ ἀποκαταστήσῃ· εἶναι πολὺ ψυχοπονετικιά».

Καὶ οἱ γέλωτες ἠρχίζον, νέοι δέ τινες πλησιάσαντες ἐκρυφομίλουν πρὸς τὴν κυρὰ Γιαννοῦ, ἡ ὁποία ἔδιδε βραχείας ἀπαντήσεις.

Τινὲς παρετήρουν μὲ καχύποπτον βλέμμα τὸν ὑποδηματοποιόν, ὅστις, φοβούμενος μήπως μαντεύσουν τὸ μυστικόν, ὅπερ ἔκρυπτεν εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας του, ἴσατο ὡς ἀποκτηνωμένος πλησίον τῆς νεάνιδος, ἤτις, τυλιλωμένη ἐξ ἐντροπῆς καὶ μὴ τολμῶσα νὰ ὑψώσῃ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὰ περικυκλοῦντα αὐτὴν βλέμματα, ἔνευε πρὸς τὴν γῆν σιωπηλή.

Ἡ ἀμηχανία αὕτη διήρκεσεν ὀλίγα λεπτά, μεθ' ὃ ὁ ὑποδηματοποιὸς λαβὼν τὴν χεῖρα τῆς νεάνιδος διῆλθε διὰ μέσου τοῦ κύκλου τῶν περιέργων.

Ἡ κυρὰ Γιαννοῦ ὥρμησε κατόπιν τοῦ Κωσταντῆ, ἵνα τοῦ διαφιλονεικήσῃ τὴν λείαν, ἀλλὰ τινὲς τῶν θεατῶν, οἵτινες ἐγνώριζον τὸν ὑποδηματοποιόν, τὴν ἡμπόδισαν καὶ εἰς μάλιστα τὴν ἠπείλησε διὰ τοῦ γρόνθου, τὴν σκρόφα τοῦ διαόλου, ὡρυομένην μόλα ταῦτα καὶ ἀφροκοποῦσαν. Νὰ τοῦ δείξῃ αὐτὴ τοῦ παληροτσαγκάρη, νὰ μάθῃ νὰ τὴν λέῃ κακὴ γυναῖκα, αὐτὴν ποὺ τὴν ἐγνώριζε μιὰ 'Αθήνα !

Ἡ Μαριώρα, ἀπομακρυνθεῖσα τῶν περιέργων, ἤρχισε νὰ ἐναντιοῦται ἐν συστολῇ. "Οχι, δὲν ἤθελε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπιτι. Ἡ κοκόνα Σταματίνα δὲν ἤθελε νὰ τὴν βλέπῃ καὶ τὴς ἔλεγε λόγια ποὺ τὴν ἔσφαζαν. Δὲν μποροῦσε πλειὰ νὰ μείνῃ ἐκεῖ, γιὰ τὴν ἀτοπαίρνῃ καὶ νὰ τὴν βρίζῃ μπροστὰ σιῆ γυναῖκες ποὺ κάθονταν στὴν ἴδια αὐλή. Γι αὐτὸ ἐπῆγε στῆς κυρᾶς Γιαννοῦς, ἡ ὁποία τῆς ἐπῆρε τὴν ὑπεράσπιση νὰ τὴν βάλῃ σ' ἕνα καλὸ καὶ τιμημένο σπιτι. Ἀλλοιώτικα δὲν ἤξευρε κι' αὐτὴ τῆθελε κάμει· θὰπεφτε κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρο νὰ τελειώσῃ. 'Α! τέτοια ἤτον ἡ ξενιτειά ; Κι' οὐτὴ ἐνόμ ζε...

Καὶ τα δάκρ ά της ἔτρεχαν.

'Ο Κωσταντῆς τὴν ἤκουσε μετὰ συγκινήσεως ἀπειγράπτου, ἀναγνωρίζων μὲν ὅτι εἶχε δίκαιον, ἀλλὰ καὶ μὴ ἔχων τὴν δύναμιν νὰ τὴν ἀπομακρύνῃ. Ἐνόμιζεν ὅτι, ἐὰν ἔπτυε νὰ τὴν βλέπῃ πληγίον του, ἐὰν εἰσήρχετο εἰς οἰκίαν ξένην, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ὑπῆρχουν ἄνδρες, ἔστω καὶ ἐνενηκοντούτεις, θ' ἀπέθνησκεν ἢ θὰ παρεφρόνει.

Ἐπὶ τέλους δὲ τῆς εἶπε σιγὰ σιγά, ὡς φοβούμενος τὴν σημασίαν ἣν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἡ φράσις του, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ φοβῆται τὴν Σταματίνα, αὐτὴ ἔφυγεν, ἐπῆγε...στὴ μάννα της (παρ' ὀλίγον νὰ πῇ στὸν διαβολον)'... μὲ τὰ παιδιά της.

'Αλλ' ἡ πληροφορία αὕτη, ἀντὶ νὰ καθησυχάσῃ τὴν νεάνιδα, τὴν ἐξεπτόησε κατὰ τρόπον ἀπροσδόκητον. Καὶ ἐστάθη ἀποφασιστικῶς εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς οἰκίας ἀπόστασιν.

— Δὲν ἔρχομαι, Μαστροκωσταντῆ. "Αν μπορῇς βάλε με σὲ κανένα σπίτι, εἰδεμὴ ἀφησὲ με στὴ μαύρη μου μοῖρα κι' ὅ,τι θέλει ὁ Θεὸς ἂς γείνω. Δὲν ἔρχομαι...

Καὶ ἠθέλησε νὰ παραθέσῃ τι, ὀλλ' ἐντροπῆ, ἤτις ἔβαψε τὸς ὠχρὰς παρειάς της καὶ ἔκαμψε τὸν τράχηλόν της, τὴν ἠμπόδισε.

'Ο Κωσταντῆς ἐννόησε καὶ ἐκοκκίνησε καὶ αὐτός, ἀλλὰ κατανικήσας τὴν ἀμηχανίαν του, τῆς εἶπε μὲ φωνὴν διστακτικὴν καὶ δειλήν, ὅτι δὲν θὰ ἔμενε παρὰ μόνον τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὸ σπίτι του. Ἐντὸς τῆς ἡμέρας θὰ τῆς εὕρισκε θέσιν. Τῆς τὸ ὑπέσχετο. Αὐτὸς ἀπέβλεπεν εἰς τὸ καλόν της διότι.. τὴν ἀγαποῦσεν .. ὡς ἀδελφήν του. Καὶ δὲν ἤθελε νὰ πάθῃ τίποτε καὶ νὰ κτυπῇ τὸ κεφάλι της, ὥστε νὰ ζῇ..

Ἐντρέπετο νὰ τῆς πῇ τί ἦ ον ἡ γυναῖκα ἐκείνη ποὺ τὴν εἶχε ξεγελάσει, πὼς ἤθελε νὰ τὴν βάλῃ σὲ σπίτι... Εἰς τὴς μεγάλες πολιτεῖες χρειάζεται προσοχή, γιατ' εἶναι πολλοὶ ἄτιμοι ἄνθρωποι... "Επρεπε νὰ μὴ λησμονῇ τῆς μάννας της τὰ λόγια, τὰ τελευταῖα λόγια ποὺ τῆς εἶπε μὲ τὰ δάκρυα στὶ μάτια : νὰ φυλάεται ἀπὸ τὴς κακὲς στράτες.

Ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς μητρός της, τὰ δάκρυα ὑγραναν ἐκ νέου τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς νεάνιδος, ἤτις χωρὶς νὰ εἴπῃ λέξιν ἠκολούθησε τὸν ὑπ ηματοποιόν.

Μετ' ὀλίγον ἔφθασαν εἰς τὴν αὐλήν, ἀλλὰ μόλις εἰσῆλθον, εὑρέθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεμιστοκλῆ καὶ τῆς ἀδελφῆς του, τῆς ὁποίας ἡ κιτρινάδα εἶχε θριαμβευτικὴν τινα στιλβηδόνα.

'Ο υἱὸς τῆς μαγίσσης, τὴν τεραστίαν μαγκούραν του ἔχων χρεμαμένην εἰς τὸν βραχίονα, ἐξηγωνίσθη ἀμα εἶδε τὸν ὑποδηματοποιὸν καὶ πλησιάσας τὸν ἤρπασεν ἐκ τοῦ περιλαιμίου.

— Ρὲ μπαγάσα παλληκαριά, τ' εἶν' αὐτὰ ποὺ κάνεις ; εἶπε μὲ τὴν ἡσυχίαν ἥτις προηγεῖται τῆς ἐκρήξεως κεραυνοῦ. Δὲν ξέρεις, μωρὲ παλληκάρι, πὼς ἔχεις νὰ κάμῃς μ' ἐμένα ποὺ δὲ μοῦ πατᾶνε τὴν κάπα ;

Καὶ ἠθέλησε νὰ διασείσῃ τὸν ὑποδηματοποιόν, ὡς τὸν διέσεισε πρὸ δεκαετίας κατὰ τὴν ἀποφράδα νύκτα τοῦ γάμου του.

'Αλλ' ὁ Τήνιος ἔμεινεν ἀκλόνητος, ὡς στῦλος μαρμάρινος.

"Ητο ὠχρός, ἀλλ' οἱ σπινθηροβολοῦντες ὀφθαλμοί του ἐξέφραζον ἔκτακ

ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΑΔΕΛΦΗ ΤΕΡΕΖΑ

Πρωτότυπον

15 Μαΐου

Σήμερα φεύγωμε γιά τὴν ἐξοχή. Ὁ μικρός μας ὁ Ντεντὴς εἶναι πάρα πολὺ ἀδύνατος καὶ ὁ γιατρὸς μᾶς συνέβαλλε ν' ἀλλάξωμε κλίμα. Δὲν εἴχαμε καλὰ καλὰ ἐγκατασταθῆ ἀκόμα στὸ ξενοδοχεῖο καὶ βλέπω πάλι τὴν Μαμὰ Μαρὶ μὲ τὴ σουβλερὴ μύτη καὶ μὲ τὸ τριχωτὸ σαγῶνι νὰ ρίχνῃ πάνω μου τὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνο βλέμμα της ποὺ μοῦ τρυπάει τὴν καρδιά.

— Τ' ἀποφασίσατε λοιπόν; Θὰ μείνετε ἐδῶ; μ' ἐρωτᾷ μὲ τὴν στριγγλικὴ φωνή της.

— Γιὰ λίγον καιρό, τῆς ἀπαντῶ ψιθυριστά. Ὅσο νὰ γίνῃ καλὰ ὁ Ντεντής. Κατόπιν θὰ γυρίσωμε πάλι στὸς Ἀθήνας.

Ἡ γλῶσσα τῆς Μαμᾶς Μαρὶ ἄρχισε πάλιν νὰ παίρνῃ τὸν κατήφορο. Καὶ ὁ στόχος τῆς ἐπιθέσεώς της ἐκείνης ὁ καϋμένος ὁ Παῦλος.

— Δὲν βλέπω τί γοῦστο βρίσκεις σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο. Δὲν καταλαβαίνεις λοιπὸν ὅτι γρήγορα θ' ἀναγκασθῆ νὰ σ' ἀφίσῃ; Ἕνας ἄνδρας μὲ εἰσόδημα μόνον 40 χιλιάδων εἶναι ἀδύνατον, ἀγαπητὴ μου Τερέζα, νὰ συγκοατήσῃ μιὰ ἐρωμένη καὶ μάλιστα σὰν ἐσένα ποὺ ἔχεις τόσες ἀπαιτήσεις, ποὺ εἶσαι τόσον καλομαθημένη. Δὲν μοῦ λὲς ὅσον καιρὸ ἤσουν στὸ σπίτι ἐφόρεσες ποτὲ αὐτὰ τὰ ἄθλια φορέματα; Ρόμπα ἀπὸ τσίτι καὶ ταπούτσα λιανά. Μὰ στὸ Θεό σου, ἀπεφάσες λοιπὸν νὰ μαρτυρήσῃς;

— Εἶμαι ἀρκετὰ εὐχαριστημένη. Ἐδῶ μέσα ἀναπνέω ἐλεύθερα. Ἐπὶ τέλους ζῶ γιὰ κάποιον. Δὲν εἶμαι ἀναγκασμένη νὰ μασκαρεύω τὴν ψυχή μου γιὰ ν' ἀντοποκρίνωμαι στὰ γοῦστα τοῦ καθενὸς ποὺ ἐπλήρωνε. Γελῶ καὶ κλαίω ὁτότε θέλω. Μπορῶ νὰ πονῶ καὶ νὰ χαίρωμαι ἐλεύθερα. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι οὔτε γιὰ μιὰ στιγμὴ δὲν ἐνοσταλγήσα τὸ σπίτι σας καὶ τὴν ζωή ἐκείνη ποὺ ἀνῆκε σ' ἄλλους, ποὺ ἀνῆκε σ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ μόνο σ' ἐμένα δὲν ἀνῆκε. Ἴσως νὰ στερήθηκα μερικὰ πράγματα ποὺ καθιστοῦσιν τὴ ζωή μου θορυβω ἑστερη. Ἀλλὰ τίποτε ἀπὸ ὅσα εἶχα τότε δὲν ἦταν δικά μου. Μὲ ἐπλήρωναν γιὰ νὰ ντύνωμαι καλά, γιὰ νὰ βάνωμαι καλά, γιὰ νὰ τρώγω καλά, γιὰ νὰμαι ἕτοιμη νὰ παίζω τὸ ρόλο μου μπροστὰ στὸν πρῶτο τυχόντα ποὺ θὰ κτυποῦσε τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ σας. Πιστεύσατε ὅτι δὲν ἐν ρέπομαι διόλου οὔτε γιὰ τὴν τοίτινη ρόμπα μου οὔτε γιὰ τὰ λινά μου πιπουτσια. Αὐτὰ ὅλα ἔγιναν μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ μ' ἀγάπησε. Αὐτὸ μὲ φτάνει. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ νὰ μὴν εἶχα ἔφθανε ὁ Ντεντὴς γιὰ νὰ τροφοδοτῇ τὴ καρδιά μου μὲ ἀνέκφραστη χαρά.

— Ὥστε λοιπὸν ἀπεφάσισες στὰ σωστά σου νὰ τὸ κρατήσῃς τὸ παιδί;

— Μαμὰ Μαρί, σᾶς παρακαλῶ, μὴ μοῦ λέτε πιὰ τίποτε γι' αὐτὰ τὰ πράγματα. Πῆτε πῶς ἐπέθανα καὶ ξεχάσατέ με. Μὴ μοῦ φαρμακώνεται τὴν μικρὴ εὐτυχία ποὺ μοῦδωσε ὁ καϋμένος ὁ Παῦλος. Ἀφῆστε μας νὰ ζήσωμε ὅπως μᾶς ἔμαθεν ἡ ἀγάπη μας. Ἀκόμα αἰσθάνομαι τὴν φοβερὰν ὀσμὴν τοῦ βούρκου, μέσα στὸν ὁποῖον βρισκόμουν. Ἀκόμα.

— Λησμονεῖς ὅμως πῶς δὲν εἶναι στὸ γέρι σου νὰ ζῇς ὅπως θέλεις. Αὐτὰ τὰ καπρίκια μποροῦν νὰ τὰ κάνουν ὅσες δὲν ἔχουν τὴν ἀνάγκην κανενός...

— Μή· ως τὴν ἔχω ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἀνάγκη;

— Καὶ βέβαια. Ἔφυγες ἀπὸ τὸ σπίτι κ' ἐ μ' ἄφησες ἕνα χρέος ἀπὸ δέκα χιλιάδες. Ξέρε το, Τερέζα. Ἐγὼ δὲν ἐννοῶ νὰ χάσω πεντάρα ἀπὸ τὰ χρήματα αὐτά. Ἂν γυρίσῃς στὸ σπίτι ἀλλάζει ὁ λόγος. Ἂν ἐπιμένῃς ὅμως νὰ ζῇς τὴν ἀντάρτικη αὐτὴ ζωή, τότε θ' ἀναγκασθῶ μὲ κάθε τρόπο, μ' ἐννοεῖς; μὲ κάθε τρόπο, νὰ νὰ πάρω πίσω τὰ χρήματά μου.

— Τι ἐννοεῖτε μὲ κάθε τρόπο;

— Ἐννοῶ πὼς ἂν σὲ πέντε μέρες δὲν λάβω τὰ χρήματα μου θ' ἀγαγκασθῶ νὰ προβῶ σὲ κατάσχεσιν.

— Ἡσυχάσατε. Τὰ χρήματα θὰ σᾶς ἐπιστραφοῦν;

— Ἀλλὰ πῶς;

— Ὁ Παῦλος αὐτὲς τὴς ἡμέρες πρόκειται νὰ πουλήσῃ κάποιο κτῆμα του.

— Θὰ τὸ φάῃ καὶ αὐτὸ καὶ τότε βλέπομε.

— Αὐτὸ δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει.

— Πολὺ καλά. Αὐτὸ θὰ τὸ ἰδοῦμε.

Καὶ ἐξηγριωμένη σὰν θηρίο ἡ Μαμὰ Μαρὶ μοῦ ἐκτύπησε τὴν πόρτα κατάμουτρα κ' ἔφυγε.

20 Μαΐου

Ὁ Παῦλος δὲν κατόρθωσε νὰ οἰκονομήσῃ τὰ χρήματα. Ὁ ἀγοραστὴς ποὺ ἐπρόκειτο ν' ἀγοράσῃ τὸ κτῆμα του ἔφυγε ξαφνικὰ καὶ ἡ πόλησις ἀνεβλήθη. Ἐζήτησε ἀπὸ τὴν τράπεζα ποὺ ἐργάζετο, ἀλλὰ τοῦ ἠρνήθησαν, διότι δὲν εἶχε συμπληρώσει ἀκόμη ἔτος ἐργασίας

Καὶ ὁ Ντεντὴς ἔκει ἀκόμη ἀνάγκη μεγάλης καὶ πολυδαπάνου διαίτης. Καὶ ἡ Μαμὰ Μαρὶ σήμερα-αὔριο θὰ ξαναρθῇ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς κατασχέσεως αὐτὴν τὴν φορά. Τὰ εἶπα ὅλα στὸν Παῦλο. Ἐκεῖνος μ' ἐβεβαίωσε ὅτι δὲν θὰ μ' ἀφήσῃ νὰ ὑποστῶ καὶ τὸ μαρτύριον αὐτὸ—νὰ δῶ τ' ἀγαπημένα μου ἔπιπλα, ἴσως ἀκόμη καὶ τὸ κρεββατάκι τοῦ Ντεντῆ στὰ χέρια μιᾶς μαστραποῦς. Κ' ἔφυγε βιαστικὸς καὶ ταραγμένος.

26 Μαΐου

Ὁ Παῦλος εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Τὸν συνέλαβον τὴν στιγμὴν ποὺ προσπαθοῦσε νὰ κλέψῃ ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς τραπέζης ἕνα δέμα χαρτονομισμάτων.

Ἡ καταστροφὴ ἐπῆλθε πλέον. Χρεωστοῦμε στὸ ξενοδοχεῖον, χρεωστοῦμε στὸ γιατρό, χρεωστοῦμε στὴν Μαμὰ Μαρί. Καὶ θέλωμε κάθε μέρα τόσα λεπτὰ γιὰ τὸν Ντεντή Καὶ ὁ Παῦλος εἶναι στὴν ἀστυνομία. Καὶ ὁ Ντεντὴς θέλει φάρμακα, πολλὰ φάρμακα καὶ ἀκριβὴ τροφή.

27 Μαΐου

Ἡ Μαμὰ Μαρὶ μοῦ κατάσχεσεν ὅλα τὰ πράγματα. Ἕνας ὑψηλὸς κύριος μὲ μεγάλα μουστάκια τὰ κατέγραψεν ἕνα-ἕνα καὶ κατόπιν τὰ παρέδιδε στὴ Μαμὰ Μαρί. Γιὰ χρέος δέκα χιλιάδων μᾶς κατεσχεσε πράγματα ὀξίας πενήντα. Δὲν ἐσεβάσθησαν οὔτε τὸ κρεββατάκι οὔτε τὸ σεντουκάκι τοῦ Ντεντέ. Φρίκη!

28 Μαΐου

Πα ἐδωσα τὸν Ντεντὲ στὸ Νοσοκομεῖο τῶν ἀπόρων παιδων κ' ἐγὼ ἀνέβηκα στὸ μοναστῆρι τῆς Παναγίας. Τὸ μυαλό μου εἶχε σταματήσει. Καὶ μέσα στὸν σαλὸν αὐτὸ τῆς συμφορᾶς δὲν ἐβλεπα ἄλλο κατ φύγιον ἀπὸ τὴν ἐρημιά. Εὐτυχῶς θὰ μανθάνω ταστικὰ γιὰ τὸν Ντεντή Μοῦ τὸ ὑπεσχέθη ἡ Διευθύντρια τοῦ Νοσοκομείου.

10 Ἰουνίου

Ἡ Μαμὰ Μαρὶ ἐφροντισε νὰ δυσχεράνῃ περισσότερον τὴν θέσιν τοῦ κ ὑμένου τοῦ Παύλου. Τώρα εὑρίσκεται εἰς τὴν φυλακήν. Εἶμαι βεβαία πῶς δὲν θ' ἀθωωθῇ. Ἡ Μαμὰ Μαρὶ ἀγρυπνεῖ.

12 Ἰουνίου

Μοῦ ἔγραψαν ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον ὅτι ὁ Ντεντὴς προσεβλήθη ἀπὸ διφθερίτιδα καὶ ἔχει ἀνάγκην εἰδικῶν περιποιήσεων καὶ συντόνου θεραπείας. Μοῦ ζητοῦν ἑκατὸ δραχμὰς τὴν ἡμέρα. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἔχω οὔτε μίαν δραχμή. Ἡ μόνη περιουσία μου εἶναι ὁ ἀσημένιος Σταυρὸς ποὺ φορῶ. Τί νὰ κάνω, Θεέ μου, τί νὰ κάνω; Ἔγραψα σὲ κάποιον συγγενῆ μου κ' ἔλαβα ὡς ἀπάντησιν ἕ α γράμμα ὑβριστικώτατον. Μοῦ συνιστᾷ νὰ ταφῶ ζωντα ἡ. Αὐτό, λέγει, εἶναι τὸ καλλίτερον ποὺ ἔχω νὰ κάμω. Ἂς δοῦμε.

25 Ἰουνίου

Ὁ Ντι τῆς εἶναι χειρότερα. Ἂν δὲν τοῦ κάμουν δύο ὀρροὺς θὰ κλείσῃ ὁ λαιμός του καὶ θὰ πεθάνῃ. Τριακόσια φραγκα στοιχίζουν οἱ ὀρροὶ αὐτοὶ Νὰ ζητήσω χρήματα ἀπὸ τὸς ἄλλας ἀδελφάς τοῦ μοναστηρίου, Μάταιος κόπος. Καμμιὰ δὲν θὰ ἔχῃ. Μόνον ἡ ἡγουμένη μποροῦσε νὰ μὲ βοηθήσῃ Ἀλλὰ πῶς νὰ τῆς τὸ πῶ; Εἶμαι βεβ ία πῶς θ' ἀρνηθῇ. Χίλιες δυὸ κακὲς ὑποψιες θὰ μποῦν στὸ μυαλό της. Κι' ἴσως μὲ διωξῇ. Ἂν ἔγραφα τῆς Μαμᾶς Μαρί...

27 Ἰουνίου

Μόλις πρὸ πέντε λεπτῶν εὑρίσκομαι μέσα στὸ σπίτι τῆς Μαμᾶς Μαρί Ὅλες ἡ «ἄλλες» μὲ περιεργαζονται σὰν περίεργο μηχάνημα. Ἡ Μαμὰ μὲ ὑποδέχεται ἐν θριάμβῳ.

— Δὲν στόχευγὰ ἐγὼ πῶ, ἀγγά ἢ γρήγορα θ' ἀναγκασθῇς νὰ ξαναρθῇς; Βγάλε τώρα αὐτὰ τὰ παπαδίστικα.

Μέσα στὸ σαλὸν ἐπε ίμενεν ἕνας παλιὸς πελάτη, ἕνας ποὺ εἶχε σ' ἔμενα μιὰ ἐξαιρετικὴ ἐκτίμηση Τὸν ἄρπαξά κ' ἔτσι, ὅπως ἤμουν ἀκόμα μὲ τὰ ῥάσσα, τὸν ἔσυρα στὴν κοιμαρά μου

Λίνο ἀκόμη καὶ θἄχω στὰ χέρια τὰ τριανόσια φράγκα γιὰ τοὺς ὀ ροὺς, τοῦ Ντεντή.

Νὰ λοιπὸν πῶς ἀπὸ κοκότα ἔγινα καλόγρια καὶ πῶς ἀπὸ καλόγρια ξαναγύρισα πάλι κοκότα.

Α. Δαυῖδ

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΧΑΛΚΙΔΑ

Δ. Μ.

Μ' ἐλαφρὴ κλίση τοῦ κεφαλιοῦ περνάει ἀνάλαφρα πλάϊ σας. Ἔχει ἕνα ξεχωριστὸ προτέρημα: τὸ χαριτωμένο ῥάδισμα. Ἡ ἔκφρασή της εἶναι λίγο ρομαντική. λίγο παιχνιδιάρκη, κι' ἡ φωνή της ἀταλή, ἤρεμη, μοιάζει μὲ τὰ γαλήνια νερὰ τοῦ Εὐρίπου ποὺ φλοισβίζουν μὲ τὴ βραδυνὴ ἀῦρα. Ἔχει σεμνὸ προφίλ. μὰ μιᾶς σεμνότητος ὄχι ψυχρῆς, ἀλλὰ γ υκειᾶς, χαριτωμένης.

Κ. Α.

Θὰ σᾶς ὑποτιθῇ ἡ ἐξωτικὴ φωνή της. Οἱ τόνοι της εἶναι δροσεροὶ κι' ἀβίαστοι. Νομίζετε ὅτι σκορπᾶνε ἁρμονίες πιάνου ὅταν μιλῇ. Κάποτε τὰ μάτια της παίρνουν μιὰ ρομαντικὴ ἔκφραση καὶ τότε γίνεται πιὸ συμπαθητική. Εἶναι προσεκτικὴ καὶ μετρημένη στοὺς τρόπους της, μὰ κρατάει πάντα τὸ ἐνδ αφέρον τοῦ συνομιλητοῦ της. Εἶναι εὔθυμη, ἂν καὶ μιὰ προσεκτικώτερη ματιὰ θ' ἀνεκάλυπτεν ὅτι κάποιος κρυφὸς πόθος ἀνέζεῖ στὴ σκέψη της.

Ε. Κ.

Μόλις τὴν ἀντικρύσετε σᾶς μαγνητίζει μὲ τὰ θαυμάσια αμυγδαλωτὰ μάτια της. Ἡ κουκλίστικη δωροφιὰ της σᾶς δεσμεύει σᾶς οἰχμαλωτίζει. Θὰ μπορούατε ν' ἀκοῦτε ὧρες ἀτελείωτες τὴ φωνή της ποὺ μοιάζει σὰν νότες ἐνὸς γλυκοῦ καὶ νοσταλγικοῦ τραγουδιοῦ. Τὸ σύνολό της εἶναι σύνολο ἀβρότητος καὶ καλαισύνης. Κι' ὅταν συνοφρυώνεται — πρᾶγμα σπάνιο γιὰ τὸν εὔθυμο χαρακτῆρά της—τὰ ἐλκυστικὰ μάτια της παίρνουν ἐνῶ ἔκφραση συννεφιάσματος ἀνειδιάτικης μέρας.

Λ. Δ. Π.

Ο ΝΕΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΝΟΟΜΑΝΤΟΥ

Θάλασσα: Ὀνειρευόμενος ὅτι πίπτεις ἐντὸς αὐτῆς καὶ κινδυνεύεις νὰ πνιγῇ, θὰ ὑποφέρῃς ἐξ ἀφορμῆς ἑνὸς μεγάλου δυστυχήματος. Ἐὰν κινδυνεύων σωζεσαι ὑπό τινος, θέλεις ἀπαλλαχθῆ ἀπὸ τὰς συνεπείας τοῦ δυστυχήματος. Ἐὰν βλέπῃς ὅτι βαδίζεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης, θέλεις ἀπολαύσει ἀγαθοῦ ἀνελπίστου.

Θανατος: Ἐὰν καταδικάζεσαι εἰς θάνατον ὑπό τινος δικαστηρίου, θέλεις ταχέως ἀπολαύσει τοῦ ποθουμένου.

Εἰς τὸ προσεχὲς ἡ συνέχεια

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΚΡΑΣΙ

Στὸ ἕνα χέρι τὴ Λενιὼ
καὶ 'ς τ' ἄλλο τὴν κανάτα,
μιὰ τὴν κανάτα νὰ φιλῶ
καὶ μιὰ τὴν μαυρομάτα.
Νὰ τραγουδοῦμε σιγανά,
νὰ τὴν 'φιλῶ νὰ μὲ κερνᾷ,
νὰ 'δῇς ζωὴ καὶ νειάτα
Πιέ, νὰ τῆς λέγω, πιὲ καὶ σύ,
καὶ μὲ λινὸ μανδύλι
νὰ τῆς σπογγίζω τὸ κρασὶ
ἀπ' τὰ δροσάτα χείλη.
Κακὴ καρδιὰ 'ς τ' ἀνάθεμα,
σ' τ' ἀνάθεμα λύπη καὶ σύ'
κακὴ καρδιὰ 'ς τ' ἀνάθεμα.
Ἐβίβα ἔρως καὶ κρασί!

Ν. Δάσκαρης

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΙ,

Ὁ ἀπαραίτητος σύντροφός σας πρέπει νὰ γίνῃ τὸ Βιβλίον «Τὰ Μυστικὰ τῆς Καλλονῆς», εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται ὁδηγίαι διὰ νὰ ἀποκτήσετε καλλονὴν καὶ θέλγητρα, νὰ μετασχηματίζετε τὸ πρόσωπον, καθὼς καὶ εἰδικαὶ συνταγαὶ διὰ νὰ ἀποκτήσετε ὡραῖον δέρμα, χρῶμα, κόμην, ὀδόντας, βραχίονας, χεῖλας, δνυχας καὶ πόδας, διὰ νὰ ἐξαλείφετε ρυτίδας, στίγματα κ.λ.π. καὶ διὰ νὰ θεραπεύετε τὴν τριχόπτωσιν, ὑπερτρίχωσιν, ὑπερβολικὸν πάχος ἢ ἀδυναμίαν καὶ πᾶν ἐν γένει ἐλάττωμα ἢ ἔλλειψιν τοῦ σώματος. Τὸ πολύτιμον αὐτὸ διὰ τὴν καλλονὴν βιβλίον θὰ λάβετε ἐμβάζοντες δραχμ. 15. Γράψατε: Πρότυπον Ἐκδοτικὸν Γραφεῖον «ΠΡΟΟΔΟΣ» Ὁδ. Δερβενίων ἀρ. 45, Ἀθήνας.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΣΦΑΙΡΑ,,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Εἰς τὴν σελίδα τῆς Ἀλληλογραφίας 50 λεπτὰ ἡ λέξις δι' ὅλους. Διὰ ποιήματα καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ἡ λέξις 50 λεπτὰ

Ἀνταλλάσσω κάρτ ποστάλ, τοπεῖα καὶ ἄλλα μὲ δεσποινίδας κάτω τῶν 25 ἐτῶν καὶ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος. Διεύθυνσις: «Atlas» co Lathouras Bros. Bundaberg. A. Australia.

— Νέος, ἄρτι ἀφιχθεὶς ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐγγράμματος καὶ ἔχων τὸς ἀρίστας τῶν συστάσεων, προκειμένου νὰ διαμείνῃ ἐν Ἀθήναις περὶ τοὺς ἐξ μῆνας, ἐπιθυμεῖ, ξένος ὢν ἐν τῇ πόλει, ὅπως γνωρίσῃ δεσποινίδας ὡραίας καὶ ἀμέμπτου ἠθικῆς. Σκοπὸς ἡ ἐκλογὴ ἀτθίδος, εἰς τὰς διατογὰς τῆς ὁποίας θέλω τεθῇ καθ' ὅλην μου τὴν ζωήν, κ ὶ τὴν ὁποίαν μετὰ ταῦτα θέλω μεταφέρει εἰν τὸν παράδεισον τῶν γυναικῶν, τὸς Ἡνωμένας Πολιτειας; Διεύθυνσις: P. P. 23, p. r. Ἀθήνας.

— Νέος καὶ δεσποινὶς ζητοῦν ἀλληλογραφίαν πανταχόθεν. Γράψατε: Λέλον Σταυρίδου, Τάκην Ρωμᾶνον, p. r. Σῦρον.

— Ἀλληλογραφῶ μετὰ θηλυκῶν. Σκοπὸς ὡραῖος, προτιμῶνται Ἄρτης, Ἀθηνῶν. Γράψατε: Ὑπεν)χην Χρόνην Λάζαρον, Καλαμιώτου 27, Ἀθήνας.

— Σοβαρός, συνετός, ἀνεπτυγμένος νέος αἰτεῖ πρὸς διασκέδασιν μονοτόνου ζωῆς, ἀλληλογραφίαν μὲ Δίδας πάσης Ἑλλάδος. Γράψατε: Πίπην Μοναχογιόν, ἀντιτορπιλλικὸν «Σμύρνη», Ναύσταθμον.

— Νεαρὸ λοχμάριο χαρίζει τὴν καρδιά του, στὴν δεσποινίδα Λίτσαν μὲ τὸ κόκκινο κτενάκι, συνοικία Ἁγίου Διονυσίου Πατρῶν. Ἂς γράψῃ: Λοχίαν Κωνστ. Παπαϊωάννου, καφενεῖον Γιοκαράκη, Πάτρας

— Ἀλληλογραφῶ μὲ εὐγενεῖς σὶνθματίας Ἑλληνιστὶ ἢ Γαλλιστί: Coeur Sensible, Poste restante, Χανία.

— Ὅποιος ξεύρει ὅτι ζῇ ὁ Παῦλος Τζωρτζάκης ἐξ Ἀμαρίου Κρήτης, ἂς γράψῃ: Ἰωάννην Γκιδαιζόλουλον, Σαλμώνη Κομοτινῆς καὶ θὰ ἀνταμοιφθῇ.

— Ὅποιες δεσποινίδες ξεύρουν τὸ Ραμὶ καὶ θέλουν νὰ βρεθοῦν σὲ μιὰ καλὴ συντροφιὰ γιὰ νὰ παίζουν πρὸς διασκέδασιν τῆς μονοτονίας τῶν χειμερινῶν ἡμερῶν ποὺ πλησιάζουν. ἂς γράψουν: Δὸν Κάρλον, θυρὶς 144, γραφεῖα «Σφαίρας».

— Ἐλήφθησαν τρεῖς. Ταξείδιον οὐδὲν ἐγένετο, ὡς γνωστόν, ἁπλῶς ἀπήρεσκεν ἐξοχή, ἀφήσας ἐπιστροφὴν εἰς διαθεσιν. Ἀσχολίαι πολλαὶ καὶ ἀλλαγὴ κατοικίας ποιοῦσαν ἀδικαιολογήτους ἀπορίας, δεδομένης τῆς ἀντοχῆς εἰς τοιαῦτα. Ἐπὶ νέων σου οὐδὲν εἶδε. Ἀναμένει ἐπιστροφὴν Μιτυλήνης. Διέρχεται καθ' ἑκάστην. Σάββατον Μακρῆς.

ΘΡΥΨΑΛΑ

Γιάννης, (βλέπων δύο πύργους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας ἔχει ὡρολόγιον). Γιατί δὲν ἔβαλαν καὶ στὸν ἄλλον πύργο ρολόϊ;

Κώστας.— Μήπως ἦταν καμμιὰ ἀνάγκη;

Γιάννης —Ἀνάγκη λέει; Κι' ὅταν εἶναι δυὸ πῶς θὰ βλέπουν τὴν ὥρα;

Κώστας.— Ἂς τὴν βλέπουν ἕνας-ἕνας.

Γεώργ. Σουβλίδης

Κυρία.— Γιατί, βρὲ ζῷον, σκουπίζεις τὸ πιάτο μου μὲ τὸ μανδῆλι σου;

Ὑπηρέτης. — Ἔννοια σας, κυρία, καὶ τὸ μανδῆλι μου εἶναι γιὰ πέτσμα.

Γεώργ. Σουβλίδης

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Δ. Παραπονιάρην, ἐπιταγὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Προφανῶς τὸ λάθος θὰ εἶναι τυπογραφικόν. *Ι Μπογωρόπουλον*, τὸ φύλλον στέλλεται. *Γραμ. Τζανετῆ*, συνδρομή σας ἐλήφθη. *Χ. Κατσίκαν*, συνδρομή σας ἐλήφθη. *Κατ. Σαράντη* ἤρχισεν ἡ ἀποπολὴ τοῦ φύλλου. *Ἔλλην Χαϊμαντᾶ*, τὸ βραβεῖον σας παρεδόθη εἰς τὴν κυρίαν ποὺ ἐστείλατε. *Ἀριστ. Ἔσσλιν*, «Ἰουδῆθ» ἐστάλη. Μήπως ἡ διεύθυνσις ἦτο ἀνεπαρκής; Γράψατε. *Ι. Παραγκόν*, ἡμεῖς δὲν μπορέσαμε νὰ τὸ βροῦμε. *Γ. Ροδίτην*, διὰ νὰ μὴ ἰδῆτε τ' ὄνομά σας θὰ πῇ ὅτι δὲν ἐλήφθη ἡ λύσις. Δὲν εἶναι, δυστυχῶς, ἡ μόνη ἡ ὁποία ἐχάθη. Εὐτυχῶς ἐσπεύσαμεν νὰ λάβωμεν ἐγκαίρως τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα. *Μαρίαν Λουΐζαν*, ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. *Γεώργ. Σέρραν*, ἡ Δὶς Νόρα σᾶς εὐχαριστεῖ διὰ τὸν διαγωνισμόν σας. Δυστυχῶς δὲν δημοσιεύει ἱερογλυφικοὺς διαγωνισμούς. Λύσις σας ἐλήφθη πολὺ ἀργά. Ἐπιτρέψατε μὲ τὸ δίδραχμον. *Μαῦρον Σκύλλον*, τὸ ψευδώνυμόν σας διαθέτει δυσμενὸς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁποιονδήποτε κριτὴν τῶν ἔργων σας Αἱ ἱστορίαι τοῦ εἴδους αὐτοῦ πρέπει νὰ ἔχουν ζωηρὸν ἠθογραφικὸν τόνο διὰ νὰ εἶναι ἐνδιαφέρουσαι. Ἐννοήσατε: *Λίτσαν Κανελλοπούλου*, ἡ λύσις σας εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦ 342 ἐλήφθη πολὺ ἀργά. *Βασίλ. Σιμόπουλον*, τὸ ὕλιον καὶ ἡ διική σας. *Δημ. Περτίσην*, ἐπίσης καὶ τοῦ 342. *Καλλιόπην Βυθούλκα*, ὑποθέτομεν ὅτι θὰ ἴδατε τὴν λύσιν. *Γεώργ Ζαφειρίου*, οἱ διαγωνισμοὶ τοῦ εἴδους αὐτοῦ κουράζουν τὸν ἀναγνώστην. *Γ. Ὀρφανογιάννην*, ὁ ἰδικός σας πολὺ ἀσεῖος. *Κ. Σακελλαρίου*, Μεσολόγγιον, κάποια μανούβρα ἐλίμβανε χῶραν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ πολλαὶ ἐπιστολαὶ δὲν ἔφθασαν εἰς χεῖρας μας. *Καίνιξμαρκ*, δυστυχῶς τοιούτου εἴδους ζημιοσεύματα δὲν γίνονται δεκτά. Στείλατέ το εἰς καμμίαν ἐφημερίδα. Parfum des Fleurs, λύσις καὶ σεῖχοι ἀναμίξ, δι' αὐτὸ δὲν ἐλήφθη τίποτε ὑπ' ὄψιν. Ladon, ἐλήφθη. Jaloux, δημοσιεύεται. Πολὺ καλό. *Παναγ. Κωνσταντινόπουλον*, λύσεις σας χωρὶς μονόδραχμα, ἐπιστολή σας χωρὶς γραμματόσημον, τί ἀτοξία εἶναι αὐτή; *Σωτήρ. Ἀποστολόπουλον*, ὄχι αὐτὸς ὁ διαγωνισμός. *Μιχ. Γκύβ.*, σκίτσα δὲν δημοσιεύομεν βυστυχῶς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μὴν ἀπελπίζεσθε. Ἐργασθῆτε καὶ ἡ ἀνταόδοσις δὲν θ' ἀργήσῃ *Γ. Σουβλίδην*, συνδρομὴ δρχ. 50 δι' ἕνα χρόνο. Τὰ ἄλλα δημοσιεύονται. *Ἄνθος, Μικρὸν Ἐρωτευμένον*, ἐλήφθησαν.

Παρακαλεῖται ὁ ὁποστείλας πρὸς τὸν κ. Νοομάντην ἐπιστολὴν μὲ τὴν ὑπογραφὴν *Κ. Ἀναστασίου* νὰ διέλθῃ τῶν γραφείων τῆς «Σφαίρας» δι' ὑπόθεσίν του σπουδαιοτάτην. Καθ' ἑκάστην 5—7 μ. μ.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Σφαίρας», θ' ἀπαντήσω καὶ εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῶν Λίδων καὶ κυρίων: *Παιδιοῦ τῆς Βεντέτας*, *Α Π.*, *Σκλαβωμένον παιδιοῦ*, *Φοῦλμεν*, Fleur d'espoir, Coeur Innocente, *Εὔθυμης καρδίας*, *Πελαγοῦ*.

Μικρὰ ἀριστοκράτιδα, εἰς ἐπιστολὰς ἄνευ ἀντιτύπου δὲν ἀπαντῶ. Mysterieux, δὲν ἔλαβον ἐπιστολήν σας. *Ἰωάν. Φαλιέρον*, ἐπιστολὴ σας ἄ ευ ἀντιτίμου. Τὴν κρατῶ. *Ἠρώ*, δὲν ἔλαβον. *Σ. Κονβέρτα*, σᾶς ἀπήντησα, ἐὰν ἐνθυμοῦμαι καλῶς. Ἐρευνήσατε εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα. *Δ. Γ.*, Πειραιά. δὲν ἔλ βον, δυστυχῶς τίπτε. Rex, οὔτε ἰδική σας δὲν ἔλαβον. Ἐσχάτως παρετηρήθησαν πολλοὶ τοιαῦται μυστηριώδεις ἀπώλειαι.

Ὁ Νοομάντης

ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Ἐκάστη ἔγκρισις δι' ἕνα ἔτος δρχ. 4.

Ἐγκρίνονται: Ραϋμόνδος, Jaloux.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἀπεστάλθησαν εἰς τὸν Βόλον εἰς κομψὸν τεῦχος τὰ ποιήματα τοῦ κ Γιάννη Γεννηματᾶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνακρεόντεια». Τὰ «Ἀνακρεόντεια» ἀποτελοῦν μίαν καλὴν προσπάθειαν ἐκ μέρους τοῦ ποιητοῦ πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἰδεῶν καὶ τοῦ ρυθμοῦ τῆς νέας τέχνης.

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 8ης σελίδος)

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Αὐτὴ ἡ φραντζόλα μαρτυράει ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἐφάγατε μὲ κάποιον ἐδῶ μέσα κ' ὕστερα ἐβάλατε φωτιὰ γιὰ νὰ κάψετε τὸ παλάτι. Μάλιστα.

ΜΟΥΧΤΑΡ, (*ἀγριεμένος*).— Ἀϊσέ!

Α·Ι·ΣΕ.—Δὲν ξεύρω τίποτε. Αὐτὸς εἶναι τρελλός.

Α. ΑΤΤΙΚΟΥ

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

1ον ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ: Η ΠΥΡΚΑΪΑ ΤΩΝ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

—Ὁ Σουλτᾶνος Μουχτὰρ ἀναθέτει εἰς τὸν Καραγκιόζην ν' ἀνακαλύψῃ τὸν ἔνοχον τῆς πυρκαϊᾶς τῶν ἀνακτόρων.

—Τὸ Κολητῆρι ἔρχεται εἰς βοήθειαν τοῦ Καραγκιόζη.

—Ἡ γυσ πριώδης φρατζόλα.

—Ἡ Ἀϊσὲ χανούμ.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Εἴπατε πῶς σπουδάζετε ζφολογίαν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Μάλιστα. Εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῆς οἰκογενείας μου.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Περίεργο πρᾶγμα. Τί σχέσιν μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ ζφολογία μὲ τὸ ἐπάγγελμά σας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.— Μὴν ἐπιμένετε νὰ μάθετε, Μεγαλειότατε. Ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουμε μερικὲς ἰδιοτροπίες.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Πολὺ καλά. Δὲν ἐπιμένω. Λοιπόν, κύριε ἀστυνομικέ, θὰ ἐμάθατε βεβαίως ἀπὸ τὸν Χατζηαβάτην ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, διὰ τὴν ὁποίαν σᾶς ἐκάλεσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. — Μάλιστα.

ΜΟΥΧΤΑΡ. — Εἶσθε λοιπὸν πρόθυμος νὰ μᾶς βοηθήσετε εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων; Ἡ πυρκαϊὰ τοῦ γραφείου μου, κύριε ἀστυνομικέ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἦτο τυχαία. Ποίαν ἰδέαν ἔχετε σεῖς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Γιὰ τὸ τασκεμπάπ;

ΜΟΥΧΤΑΡ. — Ποιὸ τασκεμπάπ, ἀδελφέ; Ἐγὼ σᾶς ὁμιλῶ διὰ τὴν πυρκαϊάν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Μάλιστα, μάλιστα... Μὲ συγχωρῆτε. Ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ εἴμαστε, ξέρετε, λιγάκι ἀφῃρημένοι.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Μήπως θέλετε ν' ἀνεβοῦμε ἀπάνω νὰ δῆτε καὶ μόνος σας τὸ καμμένο γραφεῖο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Βεβαίως, πρέπει νὰ τὸ ἐξετάσουμε. Χατζατζάρη, τρέχα νὰ φωνάξῃς τὸ βοηθό μου.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Πῶς λέγεται ὁ βοηθός σας, κύριε ἀστυνομικέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ὀνομάζεται κύριος Κολητήρης. Πῶς; δὲν τὸν γνωρίζετε; Ἄ, εἶναι ἕνα πολὺ ἔξυπνο παιδί. Φαντασθῆτε ὅτι ἀνακαλύπτει ἐνόχους κ' ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχουν. Μὰ ἀληθεια, δὲν τὸν γνωρίζετε;

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Ὄχι, δὲν τὸν γνωρίζω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ, *(κρυφὰ στὸν Χατζηαβάτην).*—Τί διάολο, ρὲ Χατζατζάρη, δὲν τοὔκλεψε τίποτα καμμιὰ φορὰ αὐτουνοῦ;

ΜΟΥΧΤΑΡ. — Πήγαινε λοιπόν, Χατζηαβάτη, νὰ προσκαλέσῃς τὸν βοηθὸ τοῦ κυρίου ἀστυνομικοῦ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Τρέχα, Χατζατζάρη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ, *(κρυφὰ στὸν Καραγκιόζη).*—Βρὲ ματάκια μου, αὐτὸς ὁ γιός σου θὰ μᾶς κάνῃ ρεζίλι. Θὰ μᾶς δείρουνε, Καραγκιόζη μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.- Θὰ μᾶς δείρουνε, Χατζατζάρη, ἀλλὰ θὰ πλερωθοῦμε. Τρέχα.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Τί σᾶς λέει ὁ Χατζηαβάτης, κύριε ἀστυνομικέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. — Μοῦ λέει, Μεγαλειότατε, ὅτι δὲν πρέπει νὰ σᾶς πάρω λεφτὰ γιὰ τὴν ἐργασία ποὺ θὰ σᾶς κάνω, σάμπως ἐγὼ σᾶς γύρεψα λεφτά.

ΜΟΥΧΤΑΡ.— Δὲν ἔχω ἀνάγκην να μοῦ πῆτε νὰ σᾶς πληρώσω, γιὰ νὰ σᾶς πληρώσω, κύριε. Ὅποιος προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του σ' ἐμένα πάντοτε ἀκριβοπληρώνεται. Τὸ ξέρεις αὐτό, Χατζηαβάτη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ.—Ἐγὼ ὁ καϋμένος δὲν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.— Σούς.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Νὰ εἶσθε ἥσυχος, κύριε ἀστυνομικέ. Θὰ πληρωθῆτε ὅπως πρέπει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Αὐτὸ λέω κ' ἐγώ, Χαμηλότατε, μὰ ὁ Χατζατζάρης ἀπὸ δῶ λέει πῶς ἂν δὲν ἀνακαλύψω τὸν ἔνοχο δὲν θὰ πλερωθῶ.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Ὄχι. Κι' ἂν ἀκόμη δὲν ἀνακαλύψετε τὸν ἔνοχο, θὰ πληρωθῆτε. Ναί, Χατζηαβάτη. Ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐργασθῇ καὶ πρέπει νὰ πληρωθῇ, ἀδιάφορον ἂν δὲν ἀνακαλύψῃ τὸν ἔνοχον. Ἀποῤῥῶ διατί, Χατζηαβάτη, ἔκαμες τὸν κύριον ἀστυνομικὸν ν' ἀνησυχήσῃ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ. — Ἐγώ, πολυχρονεμένε μου Σουλτᾶνε, δὲν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Βρὲ σούς.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Πήγαινε, κύριε Χατζηαβάτη, πήγαινε νὰ φωνάξῃς τὸν βοηθὸ τοῦ κυρίου ἀστυνομικοῦ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ.—Πηγαίνω ὁ καϋμένος, πηγαίνω. *(Στὸν Καραγκιόζη κρυφά).* Βρὲ ἀναθεματισμένε, τί μοῦκανες; Ἔννοια σου καὶ θὰ σ' ἐκδικηθῶ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Βρὲ σούς.

(Ὁ Χατζηαβάτης φεύγει).

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Ὁρίστε ἀπάνω, κύριε ἀστυνομικέ, νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς.,.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Μάλιστα, μάλιστα. Πᾶμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸν τόπο τοῦ ξύλου...Ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναπάψεως. Ὦ συφορά μου!..

ΜΟΥΧΤΑΡ, *(βλέπει ἔξαφνα τὰ πόδια τοῦ Καραγκιόζη).*—Πῶς!.. Τί εἶν' αὐτά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.— Ποιά;

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Μὰ δὲν βλέπετε λοιπὸν ὅτι εἶσθε ξυπόλητος; Γιατί δὲν φορᾶτε παπούτσια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.— Γιὰ νὰ μὴν ἀκούγουμαι, Χαμηλότατε, γιὰ νὰ μὴν ἀκούγουμαι.

ΜΟΥΧΤΑΡ.— Τί περίεργοι ἄνθρωποι ποὺ εἶσθε σεῖς οἱ ἀστυνομικοί!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ἔτσι εἴμαστ' ἐμεῖς.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Ὁρῖστε τώρα ἐπάνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ναί, πᾶμε νὰ φᾶμε.

(Ἀνεβαίνουν μαζῆ ἐπάνω εἰς τὸ ἀνάκτορον).

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Ἐκείνη εἶναι ἡ αἴθουσα τοῦ γραφείου μου ὅπου ἔβαλαν τὴ φωτιά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Τί νοιώθω;

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Τί νοιώθετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ἄ, ἔτσι λοιπόν; Ἔχουν ἀκόμη τὴν ἀναίδειαν...

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Μὰ τί συμβαίνει; Πῆτε μου ἐπὶ τέλους γιατὶ ἀνησυχῶ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Κάτι μυρίζει. Ἔτσι σὰν κολοκυθάκια παραγιομιστά.

ΜΟΥΧΤΑΡ. — Θὰ μαγειρεύουν φαίνεται στὴν κουζίνα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Πρέπει νὰ τὰ δῶ.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Τί νὰ δῆτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. — Γὰ κολοκυθάκια τὰ παραγιομιστά.

ΜΟΥΧΤΑΡ.— Μά, κύριε ἀστυνομικέ, ἀρχίζω καὶ δὲν σᾶς καταλαβαίνω. Τί σχέσιν μποροῦν νὰ ἔχουν τὰ κολοκύθια τὰ παραγιομιστὰ μὲ τὸν ἔνοχο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. — Τριμπιρλίου, τσιλιπουρδίου.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Τί θὰ πῇ αὐτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.— Εἶναι λέξεις ἀστυνομικές.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Καὶ τί σημαίνουν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ὅτι πρέπει νὰ ὑπακούετε χωρὶς νὰ ζητῆτε ἐξηγήσεις.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Πολὺ καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ὁδηγῆστε με εἰς τὴν κουζίνα.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Ὁρῖστε. Ἀπὸ δῶ εἶναι.

(Μπαίνουν καὶ οἱ δυὸ στὴν κουζίνα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.— Ποῦ εἶναι ὁ μάγερας;

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Ὁρῖστε, αὐτὸς ἐκεῖ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ἔλα δῶ ἐσύ.

ΜΑΓΕΡΑΣ.—Διατάξατε, κύριε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Μαγερεύεις κολοκυθάκια παραγιομιστά;

ΜΑΓΕΡΑΣ.—Μάλιστα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Μὲ κιμᾶ;

ΜΑΓΕΡΑΣ.—Μάλιστα, μπέη μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. — Τσιμπιρλίου, τσιλιπουρδίου. Φέρτα δῶ.

(Ὁ μάγερας φέρνει ἕνα ταψὶ κολοκυθάκια γεμιστὰ καὶ ὁ Καραγκιόζης ἀρχίζει νὰ τ' ἀνοίγει ἕνα-ἕνα κι' ἀφοῦ τὰ παρατηρήσῃ ἐμβριθῶς, ἀρχίζει νὰ τρώῃ τὸν κιμᾶ).

ΜΟΥΧΤΑΡ. — Μὰ ἐσεῖς, κύριε, τρῶτε. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἀνακαλύψετε τὸν ἔνοχον;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. — Τσιμπιρλίου, τσιλιπουρδίου. Μὴν ἐπεμβαίνετε, κύριε, εἰς τὰ καθήκοντά μου. Ἤθελα νὰ ἐξετάσω, κύριε, ἂν ὁ ἔνοχος τῆς πυρκαϊᾶς ἦταν ὁ μάγερας, γι' αὐτὸ ἔκανα νεκροψία στὰ κολοκυθάκια.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. — Δηλαδὴ ἂν ὁ μάγερας ἦταν ἔνοχος, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ τρέμουν τὰ χέρια του τὴν ὥρα ποὺ γέμιζε τὰ κολοκυθάκια.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Λοιπὸν ὁ μάγερας εἶναι ἀθῶος. Τὰ κολοκυθάκια εἶναι ἐν τάξει.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Σᾶς συγχαίρω, κύριε, εἶσθε πράγματι πολὺ ἔξυπνος ἄνθρωπος καὶ ξέρετε πολὺ καλὰ τὴ δουλειά σας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Γιατὶ σοῦ λέω. Πᾶμε τώρα στὸ γραφεῖο.

(Τὴν στιγμὴν αὐτὴν φθάνει ὁ Χατζηαβάτης συνοδεύων τὸ Κολητῆρι).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ. — Κύριε ἀστυνομικέ, ἔφερα τὸ βοηθό σας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ, *(βλέπει τὸ Κολητῆρι μὲ τὰ ροῦχα τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ ἀγωνίζεται νὰ κρατήσῃ τὰ γέλοια).* Ὁρῖστε, κύριε βοηθέ, ὁρῖστε.

ΚΟΛΗΤΗΡΙ.—Πατέλα, σὰ κλέτσουμε τίποτις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Σκασμός, γιατὶ ἂν μᾶς πάρουνε χαμπάρι θὰ μᾶς δώσουνε στὸ μπόγια.

ΚΟΛΗΤΗΡΙ.—Ζὲ μιλάω, ζὲ μιλάω.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Τί σᾶς λέγει ὁ βοηθός σας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ἔχει, λέει, κάτι ὑποψίες. Τώρα θὰ δοῦμε. Πᾶμε στὸ γραφεῖο.

(Μπαίνουν ὅλοι μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ γραφείου ὅπου ἐπῆρε φωτιὰ καὶ ὁ Καραγκιόζης ἀρχίζει νὰ ψάχνῃ).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ. — Ἐρευνήσατε καλά, κύριε ἀστυνομικέ. Πρέπει πάσῃ θυσίᾳ ν' ἀνακαλύψωμεν τὸν ἔνοχον.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Βρὲ σούς.

ΜΟΥΧΤΑΡ. —Ἄφησέ τον, Χατζηαβάτη, νὰ κάνῃ τὴν δουλειά του. Ἔχω ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην.

(Αἴφνης ὁ Καραγκιόζης, ἐκεῖ ποὺ ψάχνει ἕνα γύρω, ἀνακαλύπτει κάτω ἀπὸ μιὰ μισοκαμμένη καρέκλα μιὰ φρατζόλα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ἐσὺ λοιπὸν εἶχες τὴν ἀναίδειαν νὰ βάλῃς φωτιὰ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ λιγοχρονεμένου μας τοῦ Σουλτάνου; Ἔλα τώρα... Ἄ, ἄ, θὰ σοῦ δείξω ἐγώ.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Τί εἶναι αὐτό, κύριε ἀστυνομικέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ὁ ἔνοχος.

ΜΟΥΧΤΑΡ, *(κατάπληκτος).*—Αὐτὴ ἡ φρατζόλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.— Μάλιστα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ.— Παναγία μου!

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Μεγάλε μου Προφήτα!

ΚΟΛΗΤΗΡΙ.—Ἄξιε μου Λάζαρε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.— Ποιὰ εἶναι σουλτάνα ἐδῶ μέσα;

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Ἡ Ἀϊσὲ χανούμ.

ΚΑΡ ΓΚΙΟΖΗΣ.— Νὰ ἔλθῃ ἀμέσως ἐδῶ.

ΜΟΥΧΤΑΡ.—Χατζηαβάτη, τρέξε νὰ εἰδοποιήσῃς τὴν Ἀϊσέ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ.—Τρέχω ὁ καϋμένος.

(Σὲ λίγο ἔρχεται ἡ Ἀϊσὲ χανούμ).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ, *(τῆς δείχνει τὴν φρατζόλα).*—Ἐσεῖς λοιπόν, κυρία, ἐβάλατε τὴ φωτιὰ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Σουλτάνου;

Α·Ι·ΣΕ, *(τρομαγμένη).* — Τί λέτε καλέ; Τρελλαθήκατε;

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)